

ZVJEŽDUNK

BUKOVCA

list učenika Osnovne škole Bukovac

br.7 svibanj 2017.

Tema broja: Nikola Šubić Zrinski

Dragi čitatelji!

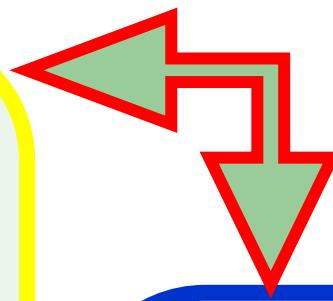
I ove je godine naša škola bila vrijedna, a mi vam donosimo sam dio onoga što se događalo u novome broju školskoga lista *Zvižduk s Bukovca*. Školsku su godinu obilježila mnogobrojna putovanja, posjeti kazalištima, muzejima, knjižnicama, institutima i fakultetima, ali i natjecanja u kojima su naši učenici bili itekako uspješni. Prisjetili smo se svih važnih datuma dok smo svoju kreativnost pokazali na našemu već tradicionalnome Božićnom sajmu. Nastojali smo što više pomoći drugima, pa smo se tako uključili u različite akcije o kojima također možete čitati ovdje. Organizirali smo i prvu potragu za pisanicama koja je oduševila naše učenike, a ni mediji nisu ostali ravnodušni.

Budući da je 2016. proglašena *Godinom Nikole Šubića Zrinskog*, odlučili smo ovaj broj lista posvetiti upravo njemu, jednomu od najslavnijih velikana hrvatske povijesti.

Nadamo se da ćete uživati u čitanju *Zvižduka s Bukovca*, kao što smo mi uživali u njegovome nastajanju. Također želimo zahvaliti svima koji su nam pomogli i bez kojih objavljivanje ovoga broja ne bi bilo moguće.

Svim učenicima želimo ugodne praznike, a našim osmašima puno uspjeha u novoj avanturi zvanoj *srednja škola*.

Uredništvo

IMPRESUM

Zvižduk s Bukovca

List učenika Osnovne škole Bukovac

broj 7

školska godina

2016./2017.

Glavna urednica:

Nikolina Ivančić, 6. a

Novinari:

Nikolina Ivančić, 6. a

Luka Krznarić, 6. a

Marea Vodopija, 6. b

Vita Maria Marić, 7. a

Voditeljice Novinarske skupine:

Spomenka Šimić, prof.

Korana Šečić, prof.

Suradnici:

Rahela Frelih, prof.

Mateja Murković, prof.

Marina Krstić, prof.

i ostale učiteljice i učitelji Osnovne škole Bukovac

Grafička obrada:

Tea Puljko, prof.

U Zagrebu, mjeseca svibnja 2017.

IZ SADRŽAJA

Naša putovanja i posjeti 4₂

Dani koje pamtimo 6₂

Tema broja 4

Bukovački anđeli 20

Potraga za QR-pisanicama 30

Vijesti iz knjižnice 40

Njemački kutak 49

Zvižduk s Bukovca 3

Terenska nastava sedmih razreda

Banovina – junačko srce Hrvatske. Učenici sedmih razreda Osnovne škole Bukovac bili su na izvanučioničkoj (terenskoj) nastavi u petak, 14. listopada 2016. godine.

Naziv terenske nastave jest *Banovina – junačko srce Hrvatske*, a autor je projekta Miljenko Bađun koji je ujedno bio i naš vodič puta.

Organizator je projekta Udruga veterana 145. brigade HV.

Po prvi puta učenici naše škole sudjelovali su u ovom projektu s braniteljima koji su dio svoga pravnog puta proveli na Banovini.

Prvo odredište bio je Zrin gdje

smo se upoznali s povjesnim značenjem i mogućnostima preživljavanja u prirodi. Učenici su naučili odati počast poginulim civilima Banovine. Tijekom vožnje do Dvora čuli smo osobno svjedočenje o tijeku završne bitke u HDOR-u. U Dvoru su učenici dobili poduku kako se ponaša za vrijeme slušanja himne i odali počast poginulim i nestalim braniteljima. Na putu prema Hrvatskoj Kostajnici učenici su slušali o junačkoj obrani Pounja 1991. godine i ulozi zagrebačkih branitelja. Na brdu Čukur posjetili smo spomen-obilježje Gordana Ledereru, snimatelu Hrvatske televizije.

Ručak i slobodno vrijeme proveli smo na obiteljskom gospodarstvu *Tišinić*, gdje su učenici vrijeme mogli iskoristiti za posjet mini zoološkom vrtu.

Na kraju smo obišli Petrinju uz stručno vodstvo lokalnog vodiča, te čuli o povjesnom razvoju i zanimljivostima *glavnoga grada* Banovine.

Terenska nastava *Banovina – junačko srce Hrvatske* izvrstan je projekt kojim se educira sadašnje i buduće naraštaje o povjesnoj i zemljopisnoj važnosti Banovine te promiče domoljublje, čovjekoljublje i međuetnička tolerancija, a živom riječi na autentičnoj lokaciji učenicima se može približiti junačka povijest hrvatskog naroda.

Karmela Tandarić, prof.

Posjet osmaša gradu Vukovaru

Učenici osmih razreda sudjelovali su u projektu

Posjet Vukovaru osmih razreda tijekom 7. i 8. veljače 2017. Po prvi put sudjelovali smo u ovom projektu koji je organizirala Javna ustanova Memorijalni centar Domovinskog rata Vukovar.

Bilo je to dvodnevno druženje osmaša, ali i učenje o Domovinskom ratu i žrtvi koju su podnijeli stanovnici Vukovara. Učenici su upoznali kulturno-povijesni razvoj Vukovara

kroz obilazak Muzeja vučedolske kulture i povijest Muzej grada Vukovara. O Domovinskom ratu i položaju Vukovara tijekom 1991. godine učilo se kroz predavanja i posjet memorijalnim lokalitetima te se živom riječi na autentičnoj lokaciji učenicima nastojala približiti junačka hrvatskog naroda.

Na kraju su s još tri zagrebačke škole sudjelovali u Školi mira i kvizu znanja. Našu školu predstavljale su Dora Grbavec i Lana Barić te su uz žestoko navijanje osvojile prvo mjesto.

Karmela Tandarić, prof.

Autor fotografija:
Dorian Mutapčić, 8. d

NAŠA PUTOVANJA I POSJETI

POSJET RUĐERU I PMF-U

Usrijedu, 29. ožujka 2017., učenici 6. d posjetili su Institut *Ruđer Bošković* i Geofizički odsjek Prirodoslovno-matematičkog fakulteta. Na Institutu nas je dočekala dr. sc. Željka Fiket, zaposlena u Zavodu za istraživanje mora i okoliša. Provela nas je kroz postupak vađenja i obrade uzoraka s dna mora na tradicionalan način te modernim tehnološkim postupcima, a sve radi ustanovljivanja količine metala u uzorku (okolišu).

Zatim smo u susjednoj zgradi posjetili Geofizički odsjek gdje nas je ugostio dipl. ing. Tomislav Fiket. Proveo nas je zgradom, ispričao razne zanimljivosti, a zaustavili smo se u Memorijalnoj sobi Andrije Mohorovičića u kojoj se nalaze razni osjetljivi uređaji za bilježenje potresa, uređaji za mjerenje točnog vremena, kao i velik dio njegovog pribora za rad.

Zahvaljujemo roditeljima našeg Jana Fiketa koji su nas primili i pokazali što znači istraživački rad. Za nagradu smo se počastili u McDonald'su.

Kristina Lukačić, prof.

Posjet kazalištu

Predstavu *Zvižduk s Bukovca* išli smo gledati 14. prosinca 2016. godine u kazalište Žar ptica. Predstava je bila zanimljiva jer su likovi bili petaši, smiješni i zabavni. Predstavu je režirao Mario Kovač, a glumili su: Petar Atanasovski, Domagoj Janković, Petar Cvirin, Bruno Kontrec, Marko Cindrić, Berislav Tomičić i drugi.

Glavni je lik u predstavi Giza koji je pametan, znatiželjan, hrabar, dobrodušan i ovisan o stripovima. Tu su još: Bimbo, najači, debeo i nizak, Truli, izvrstan zviždač, mršavi Rolo, maleni i žgoljavi Kanta te usamljeni Zubati.

Život tadašnjih dječaka različit je od našeg života jer nisu imali mobitele, telefone i televizore, te su si dječa morala naći zanimaciju, dok današnja djeca teško nalaze zanimaciju i samo gledaju u tehnološke naprave.

Likovi u predstavi govore mnoge riječi koje danas ne koristimo: *ajnpren, bajbuk, busati se, dotepepenec, furt, haklati...*

O čemu govori predstava? Predstava započinje u učionici u kojoj se dječaci nalaze s profesorom Deščakom. Giza je začuo Trulog kako zviždi i htio mu je odgovoriti, ali ga je profesor čuo i morao je ostati još jedan sat u školi. Zakasnio je na nogometnu utakmicu i naišao je na suparničke dečke, Barutance, te je od njih dobio čvrge. Njegovi su se prijatelji naljutili na njega, pa se posvađao i potukao s Bimbom. Dječaci su gađali loptom Gizu, ali nisu uspjeli, pa im je gospodin Špoljarić htio pokazati kako se to radi. Pao je i, dok je ležao na tlu, Rolo je iz njegove trgovine ukrao 505 bombone.

Gospodin Špoljarić za krađu je optužio Gizu. U noći je netko provalio u Špoljarićev dućan i ujutro se nitko nije usudio ući u dućan. Giza je hrabro ušao i unutra pronašao mrtvog Fageta. Došla je hitna pomoć i Giza je za nagradu dobio napolitanke i Fagetovu torbu. Giza ima sestru Brankicu koja ga je uskoro upoznala s Jadrankom koja mu postaje djevojka, a Giza je naučio i fučkati.

Predstava završava Gzinim zviždукom i to mi se najviše svidjelo u cijeloj predstavi.

Branko Fiuri, 5. b

VEČER MATEMATIKE

Večernje računanje

Dana 1. prosinca 2016 godine u OŠ Bukovac, održala se Večer matematike. Sve je okupljene pozdravila ravnateljica Mirjana Boras, a nakon ravnateljice naša prof. Lukačić i službeno je otvorila Večer matematike.

Radionice za niže razrede (1. – 4.) bile su u prizemlju,

a za više razrede (5. – 8.) na katu.

I ove se godine mnogo učenika odazvalo Večeri matematike, a u pratinji učenika nižih razreda bilo je dosta i roditelja. I ove smo godine sami sebi dokazali da matematika može biti itekako zanimljiva i zabavna. To najbolje pokazuju i fotografije.....

Nikolina Ivančić, 6. a

DAN SJEĆANJA NA HOLOKAUST

U hrvatskim se školama od 2004. godine obilježava Međunarodni dan sjećanja na žrtve holokausta. Toga su datuma 1945. godine sovjetski vojnici oslobodili najveći nacistički logor Auschwitz. U Auschwitzu su stradali Židovi iz brojnih europskih zemalja – Belgije, Nizozemske, Francuske, Slovačke, Mađarske, također i Hrvatske.

Dan sjećanja na holokaust i sve žrtve nacističkih režima tijekom Drugoga svjetskog rata obilježava se diljem Europe s posebnim naglaskom na obrazovanju mladih generacija.

U našoj školi održan je integrirani dan na temu *Holokaust* s učenicima osmih razreda kojima smo ovu temu nastojali približiti kroz igrani film *Dječak u prugastoj pidžami*.

Ciljevi integrirane nastave bili su pomoću sadržaja iz povijesti i hrvatskog jezika upoznati pojmove *holokaust* i *genocid*, saznati uzroke i posljedice netolerancije prema drugim narodima, potaknuti učenike na kritički stav prema predrasudama, poput rasizma, antisemitizma i stereotipa u društvu, te razvijati svijest o vrijednostima postojanja različitosti u društvu.

Možemo završiti riječima francuskog mislioca Françoisa Voltairea:

TKO ZABORAVLJA ZLOČIN, POSTAJE NJEGOV SUDIONIK

Karmela Tandarić, prof.

DANI KOJE PAMTIMO

ALENTINOVO

Ljubav je sve što imaš na svijetu,
ona je kao ptica u letu.
Ljubav je kao lijepi cvijet
kojeg voli cijeli svijet.
Ljubav je kao malo mače
koje stalno majauče.
Ljubav se ne piše,
ona se u srcu riše.

Ana Jozic

Ljubav je čudna stvar,
Bio ti mlad ili star,
Ljubav će ti uvijek biti čudna stvar.

Ljubavi ima u školskim klupama,
a ponekad i u pismima.

Ljubav se ne može na papiru napisati,
a kamoli opisati.

Sramiti se šala je,
jer ako napišeš ljubavno pismo djevojci,
srce će ti u školi zakucati.
Na klupi, na papir trebaš napisati
Volim te!

Marko Šimanović

To je posebna stvar između djevojčice i dječaka,
a ponekad je samo šala.

Nina Štrok

Ljubav je kao školska klupa
ponekad slatka, ponekad glupa.

Ljubav je nacrtano srce na papiru
iako pomalo nalikuje krumpiru.

Ljubav je kad srce dijeliš na pola,
kad ti se zbog toga ruga cijela škola.
Ljubav je i kad pošalješ pismo tajno,
Ljubav je nešto predivno i trajno!

Autor želi ostati anoniman

Srce

Hrabro, dječe
Kuca, suosjeća, voli
Hrani svoje srce dobrim djelima
Ljubav.

Petra Krnic, 4. a

Dominik Marković (2. b), tonovi boja,
Valentinovo u 2. b

DAN RUŽIČASTIH MAJICA

Naša je škola 22. veljače 2017. obilježila *Dan ružičastih majica*, te na taj način sudjelovala u podizanju svijesti o problemu vršnjačkog nasilja. *Dan ružičastih majica*, poznatiji kao *Pink Shirt Day*, program je prevencije vršnjačkog nasilja, a obilježava se zadnje srijede u mjesecu veljači.

Ideja je nastala u znak protesta zbog incidenta koji se dogodio u jednoj školi u Kanadi. Inicijativom je školskih kolega, na konstruktivan i inteligentan način, riješeno sustavno zlostavljanje dječaka, posvećenog podršci liječenju teško bolesne majke. Ružičaste majice, koje su solidarno s dječakom nosili njegovi školski kolege, postale su prepoznatljiv simbol inicijative, i kasnije, međunarodno prepoznate obljetnice.

Jadranka Bizjak-Igrec, dipl. ped. savjetnik

DANI KOJE PAMTIMO

Danas je fašnik, veseli je dan!

Dana 24. veljače učenici 3. b razreda marljivo su se uhvatili posla i započeli izradu svojih maski za maskenbal. Atmosfera je bila izvrsna! Pjevala se pjesma *Danas je fašnik* te uz ritam i veselje nastale su maske spremne za proslavu koja se 28. veljače održala u našoj školi.

Fotografijama smo zabilježili atmosferu u učionici 3. b razreda.

učiteljica Katarina Remer

DANI KOJE PAMTIMO

DAN ŽENA

Angelina Kolarević (2. b),
Karanfili

Međunarodni dan osoba s Down sindromom

Međunarodni dan osoba s Down sindromom obilježava se 21. ožujka. Datum simbolizira 3 reprodukcije 21. kromosoma, što je glavno genetsko obilježje osoba s Down sindromom.

Učenici naše škole svojim su šarenim čarapicama podržali slogan *Jednaki u razlicitosti.*

Učenici 5. d razreda, koji pohađa i naš jedinstveni David Kralj, uprizorili su dvije kratke točke inspirirane Davidovom svakodnevicom i izveli je svojim suuučenicima prvog, drugog, trećeg, petog i sedmog razreda. Izvođači su bili kreativni i marljivi u izvedbi, a publika ih je nagradila pljeskom i osmijehom.

Veseo i šaren dan u našoj školi, drugačiji i poseban, baš poput njih...!

Anita Križanac Rašić, prof.

DANI KOJE PAMTIMO

DAN

Pišem o svom tati Tomislavu. On ima četrdeset pet godina. Ima lijepe, smeđe oči, dug nos, velike uši, zalizanu kosu, i često se smiješi. Moj je tata malo debeo, ali je zato visok. Ima snažne ruke i noge. Voli se uspravno držati. Moj je tata jako dobar, dobro masira i grli se. Voli nositi majice i trenirke, a kad ide na posao nosi košulje. On prodaje stanove. Voli igrati nogomet. Volim se igrati s njim.

Bruna Barić, 2. a

Moj tata zove se Josip, a neki ga zovu Joža. On ima trideset sedam godina. Moj tata ima smeđe oči, tamnosmeđu kosu, srednje veličine uši i ponekad nasmijana usta. Nos mu je pravilan. Moj je tata malo deblji jer voli jesti. Nije ni previsok ni prenizak. Ruke su mu jake, a noge dlakave. Drži se pogrbljeno. Kada je doma, odijeva majicu i traperice, a kada ide na put, košulju i poslovne hlače. Moj se tata voli igrati, grliti sa mnom i s mojim bratom. On je vozač autobusa.

Jara Jantolek, 2. a

OČEVA

Draga mama
Draga moja majko, ti moraš znati da volim te jako.
Kad ugledam lik tvoga nasmiješenog lica,
ozarim se cijela, kao prva proljetnica.
A pronađem li predivne oči tvoje,
veselo zaključih: *Ta kristalno su smeđe boje!*
U mlađim danima, kad sam u školu kretala,
mama, ti si bila tu i gramatiku mi objašnjavala.
Imala si strpljenja za sve moje brige,
u najteže dane držala mi fige.
Majko, toliko si toga učinila za mene,
dopusti da i ja nešto značajno napravim za tebe.
Da te zagrlim svojim rukama nježno
i na uho ti šapnem: *Pomagat ću ti i voljeti te – vječno!*
Mojoj najdražoj mami.

Nikolina Ivančić, 6. a

DAN

Zvižduk s Bukovca

15

DANI KOJE PAMTIMO

BOŽIĆNI SAJAM

ove smo godine bili marljivi te smo vam svoje radove pokazali na već tradicionalnom Božićnom sajmu koji se održao u petak, 16. prosinca 2016.

Za vrijeme održavanja Sajma posjetitelji su se također mogli informirati o djelovanju udruge *Marijini obroci*, čime se naša škola uključila u globalni pokret za pomoći najsirošnjoj djeci u svijetu, kao i donirati sredstva skloništu za životinje *Prijatelji Čakovec*.

BOŽIĆNI SAJAM

NIKOLA ŠUBIĆ ZRINSKI

Razgovarali smo s profesoricom Zoranom Filipović koja nam je rado prenijela svoje znanje o obitelji Zrinski, a posebno o Nikoli Šubiću Zrinskom.

prikupljao porez. Smrću Pavla Šubića opada moć velikaša. U međuvremenu na hrvatsko-ugarsko prijestolje dolaze Anžuvinci koji slamaju moć Pavlova nasljednika, Mladena II. Tada Ludovik I. Šubićima oduzima Ostrovicu i u zamjenu im daje utvrdu Zrin u Slavoniji, zbog čega se tek otada počinju nazivati Zrinski. Važno je spomenuti i braću, Nikolu i Petra

Zrinskog, koji su se istaknuli u borbi protiv apsolutističke i centralističke

Možete li nam ukratko reći tko su bili Zrinski?

U 12. stoljeću hrvatskim zemljama vladali su Arpadovići. Njihova vlast sve se manje osjećala u krajevima južno od rijeke Kupe, a stvarni gospodari postaju velikaške obitelji. Jedna od plemičkih obitelji bili su i Šubići koji su posjedovali dalmatinsko zaleđe, a tek su kasnije nazvani Zrinski. Šubići su u to vrijeme bili najmoćniji hrvatski plemički rod, a poznati su i pod nazivom Bribirci

jer su u svojim rukama, uz utvrde Ostrovicu i Skradin, imali i Bribir.

Vrhunac moći dostigli su za vrijeme Pavla I. Šubića, početkom 14. stoljeća, koji je nosio titulu bana. Vlast je zadobio i nad prostorom od Senja do Neretve te dijelom Bosne gdje je vladao kao neovisan vladar, što vidimo i iz činjenice da je na tim prostorima

NIKOLA ŠUBIĆ ZRINSKI

vlasti Habsburgovaca u 17. stoljeću.

U kojem su razdoblju živjeli?

Uspon plemićke obitelji započinje u 12. stoljeću., a znatan utjecaj na politički život, ali i kulturni, imaju sve do 17. stoljeća.

Zašto se Nikola Šubić Zrinski smatra jednim od najslavnijih velikana Mađarske i Hrvatske?

Smatra se velikom Mađarske i Hrvatske jer je uvelike pridonio njihovoј obrani od napada Osmanlija tijekom 16. stoljeća. Nikola Šubić Zrinski bio je trn u oku Sulejmana I. Veličanstvenog kojemu je cilj bio doći

do srca Europe – Beča. Ono po čemu proračunatim pokušajima da odvrati je zapamćen kao heroj jest bitka kod Nikolu od njegova nauma (zarobio Sigeta koja se odvijala od 6. kolovoza mu je sina, obećao Hrvatsku), zajedno do 8. rujna 1566. godine, kada je sa svojim borcima ostao je vjeran sultan ponovno pokrenuo ogromnu zakletvu. U međuvremenu sultan vojsku na Beč. Habsburške snage umire, no njegov vezir zatajio je smrt vodio je hrvatski ban Nikola Šubić kako se njegova iscrpljena vojska ne koji je tada bio gospodar Međimurja i bi pokolebača.

Iako je Zrinski poginuo, a njegova vojska izgubila, cijela Europa bila je zadivljena njegovom hrabrošću.

Iscrpljeni Osmanlije izgubili su velik
Dunava. Sulejman je na samom putu se obračunao s Nikolom. Prije borbe hrvatski ban tražio je od svojih boraca, koji su u velikom broju bili Hrvati, obećanje poslušnosti i vjernosti do smrti, a i sam je položio istu zakletvu. Unatoč sultanovim

NIKOLA ŠUBIĆ ZRINSKI

broj vojnika i morali su odustati od pohoda na Beč. Upravo su zato Nikolu Šubiću i njegov angažman u bitci kod Sigeta nazivali „čudom koje se trebalo dogoditi da Habsburška Monarhija prezivi“. Imali su više djece, a među njima se u političkim krugovima istaknuo Juraj IV. Zrinski.

Ukratko o njegovome privatnom životu.

Nikola je, smatra se, bio četvrti po redu u obitelji s tim imenom. Rодio se oko 1508. u Zrinu. Otac mu je bio Nikola III. Zrinski, a majka kneginja Jelena Karlović. Kao mlađić istaknuo se kao vješt ratnik protiv Osmanlija.

Sudjelovao je i u obrani Beča 1929. godine. Žena mu se zvala Katarina Frankopan koja je bila sestra kneza

Stjepana Frankopana Ozaljskog. Tim vjenčanjem povezane su dvije najmoćnije velikaške obitelji. Nakon Katarinine smrti Nikola se ponovno oženio.

Zanimljivo je da se svojevojno odrekao banske časti kako bi se posvetio borbi protiv Osmanlija. Ponegdje se može pročitati da je naginjao protestantskoj vjeri, no, ipak, ni jedan pouzdan izvor ne govori o tome.

Zašto je i kada izabran za bana?

Razlog tome bilo je junaštvo kojim se isticao u borbi protiv Osmanlija. Imao je potporu naroda i suvremenika, a sam kralj svoju je

NIKOLA ŠUBIĆ ZRINSKI

Kako se Nikola pripremio za obranu protiv Turaka?

Nikola je bio vješt ratnik i imao je iskustva u borbi s Osmanlijama, no, brojčano gledano, nije imao nikakvih izgleda protiv sultanove vojske. Imao je oko 2 500 boraca, što je vrlo malo u odnosu na osmanlijske snage koje su brojile preko 100 000 vojnika i 300 topova. Siget je bila malena utvrda, nije imao kamenih zidova, nego su bedemi podignuti od blata i drveta, ali je imao izuzetan geostrateški značaj. Preostalo mu je dobro opskrbiti grad. Nikola se zajedno sa svojim borcima borio do smrti te su svi izginuli. No, prema povijesnim izvorima, smatra se da je osmanlijska vojska izgubila preko 30 000 vojnika, što je onemogućilo njihov daljnji pohod. Ovo je bio ogroman udarac za osmanske snage.

Kako je cijela tadašnja Europa (nakon obrane Sigeta) nazvala Nikolu?

Nazivala ga je „čudom” i „herojem” i hrvatskim „Leonidom”. U Japanu su ga nazivali „samurajem”.

Članovi obitelji Zrinski napisali su i neka značajna književna djela? O kojim se članovima i djelima radi?

Ovdje bih izdvojila Nikolu VII. Šubića, potomka Nikole Sigetskog koji se istaknuo kao mladi intelektualac i književnik. Najznačajnije mu je djelo „Sirena Jadranскoga mora” pisanom na mađarskom jeziku, a kasnije i prevedenom na hrvatski. Napisao je i prvi mađarski ep „Propast Sigeta”. U svom dvoru u Čakovcu posjedovao je bogatu knjižnicu pod nazivom „Bibliotheca Zriniana” nastalu još u 16. stoljeću koja se danas čuva u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu.

Kako se u Hrvatskoj obilježila 500. obljetnica rođenja Nikole Šubića Zrinskog?

Za 500. obljetnicu njegova rođenja, uz dvorac velikaša Zrinskih u Čakovcu, njemu u čast, podignuli su brončani kip visok čak tri metra.

Preporuka učenicima: u školskoj knjižnici posuditi i pročitati strip Ivice Bednjaneca pod nazivom „Bitka pod Sigetom”.

BUKOVAČKI ANĐELI

**PONEKAD JE LIJEPO
UĆI U NJIHOVE CIPELE**

KAD UĐETE U BILO KOJU ŠKOLU, VIDJET ĆETE DJECU – UČENIKE I UČITELJE, TETE ČISTAČICE, DOMARE, PONEKOG RODITELJA, ALI PRIMIJETIT ĆETE DA NEKI UČENICI PROLAZE ŠKOLSKIM HODNICIMA UZ PRATNJU ODRASLIH S KOJIMA RAZGOVARAJU, ŠALE SE I SMIJU, KOJI IM POMAŽU KAD ZATREBA. TO SU NAŠI POMOĆNICI U NASTAVI KOJI UČENICIMA S POTEŠKOĆAMA POMAŽU DA SE OSJEĆAJU POPUT SVAKOGA DRUGOG DJETETA... JER ONI TO I JESU.

BUKOVAČKI ANĐELI

ŠTO JE POMOĆNIK U NASTAVI?

SVA DJECA IMAJU PRAVA, A JEDNO OD TEMELJNIH PRAVA JEST PRAVO NA OBRAZOVANJE. SVA DJECA, BEZ OBZIRA NA POTEŠKOĆE, IMAJU PRAVO NA OBRAZOVANJE. UČENICI S POTEŠKOĆAMA POSEBNE SU OSOBE, BAŠ KAO I SVAKO DRUGO DIJETE, A NJIHOSA POTEŠKOĆA SAMO JE JEDNA OD NJIHOVIH OSOBINA, A NE BOLEST. PONEKA DJECA TREBAJU POMOĆ U SVAKODNEVNIM AKTIVNOSTIMA U ŠKOLI, A U TOME IM POMAŽU NJIHOSI POMOĆNICI. ONI SU NJIHOSI RODITELJI, PRIJATELJI, UČITELJI I POMAGAČI U ŠKOLI.

ONI SU TU ZA NJIH U SVIM ŠKOLSKIM AKTIVNOSTIMA I KAD GOD IM ZATREBA BILO KAKVA POMOĆ. ALI TKO SU NAŠI POMOĆNICI I ZAŠTO SU SE ODLUČILI ZA OVAJ POSAO? KAKO JE TO BITI POMOĆNIK DJETETU S POTEŠKOĆAMA? ODLUČILI SMO IH PREDSTAVITI.

UPOZNAJTE MARTINU, BLAŽENKU, MIRELU, MARINU, DIANU, OZANU, PETRU....

TKO SU NAŠE POMOĆNICE U NASTAVI?

NAŠE POMOĆNICE U NASTAVI DIO SU KOLEKTIVA OSNOVNE ŠKOLE BUKOVAC. TEŠKO BISMO MOGLI REĆI SVE O NJIMA JER BI ZA TO BIO POTREBAN ROMAN, A NE ČLANAK, ALI ĆEMO NEKE OD NJIH UKRATKO PREDSTAVITI.
BLAŽENKA JURŠA POMOĆNICA JE U NASTAVI TRI GODINE I RADI S MAGDALENOM KOJA IDE U 7. B RAZRED, ALI JE ONA PUNO VIŠE OD TOGA. ONA JE DOBRI ANĐEO 7. B RAZREDA KOJI POMAŽE SVAKOM UČENIKU U TOM RAZREDU. ODRASLA JE U OBITELJI KOJA JE UDOMLJAVALA ČETVERO

DJECE S POTEŠKOĆAMA, TAKO DA JU JE ŽIVOT S NJIMA POTAKNUO NA PRIHVАČANJE I POŠTIVANJE RAZLIČITOSTI.

BLAŽENKA JE OPTIMISTIČNA OSOBA KOJU VESELE OBITELJ I DJEČJI SMJEH. IMA PUNO HOBIJA, A ISTAKNUT ĆEMO DA POSEBNO VOLI SVOJ VRT.

MARTINA GROZDEK TAKOĐER JE POMOĆNICA U NASTAVI TRI GODINE I RADI S LEONOM KOJI IDE U 7. A RAZRED. ONA NEMA NEKI ODREĐENI HOBI, ALI VOLI SVAKI SLOBODAN TRENUTAK I HTJELA BI VIŠE PUTOVATI.

BUKOVAČKI ANĐELI

DIANA SUTLOVIĆ POMOĆNICA JE U NASTAVI DULJE VRIJEME, ALI U NAŠOJ ŠKOLI RADI OD RUJNA 2016. GODINE S PETROM KOJI IDE U 4. A RAZRED. ONA JE DIPLOMIRANI PSIHOLOG KOJEG VESELE RODITELJI, DJECA, DEČKO, NJEZINI PSIĆI, ALI I NJEZINA STRUKA I VOLONTIRANJE U KOJEM JE UPOZNALA MNOGE ZANIMLJIVE LJUDE.

KAKO POSTATI POMOĆNIK U NASTAVI?

POMOĆNIK U NASTAVI JEST POZIV, A NE POSAO, I TEŠKO GA MOŽE RADITI NETKO TKO NE VOLI DJECU, ILI TKO NE VOLI OVAKAV POSAO. IPAK, KAO I ZA SVAKI POSAO, POTREBNO JE I ODREĐENO OBRAZOVANJE.

SVE NAŠE POMOĆNICE U NASTAVI PROŠLE SU POTREBNO OBRAZOVANJE U KOJEM SU SE UPOZNALE S RAZLIČITIM POTEŠKOĆAMA KOJE DJECA IMAJU, A ONE MOGU BITI MOTORIČKE I INTELEKTUALNE ILI POTEŠKOĆE U UČENJU I PONAŠANJU. OBRAZOVANJE UKLJUČUJE TEORETSKI, ALI I PRAKTIČNI DIO, ŠTO UKLJUČUJE OBRAZOVANJE U OSNOVNOJ ŠKOLI GRIGORA VITEZA, CENTRU ZA ODGOJ I

OBRAZOVANJE GOLJAK, OSNOVNOJ ŠKOLI NAD LIPOM, CENTRU ZA ODGOJ I OBRAZOVANJE VINKO BEK....

NAŠE POMOĆNICE UKLJUČENE SU U PROJEKT POMOĆNICI KAO POTPORE INKLUSIVNOM OBRAZOVANJU.

ŠTO RADI POMOĆNIK U NASTAVI?

DJECA S RAZLIČITIM POTEŠKOĆAMA DIO SU OBRAZOVNOG SUSTAVA I NJIHOVO OBRAZOVANJE MORA BITI INKLUSIVNO, ŠTO ZNAČI DA MORAJU BITI UKLJUČENI U SVE OBLIKE ODGOJNO-OBRAZOVNOG RADA PRIMJERENOG NJIHOVOJ POTEŠKOĆI.

TEŠKO JE TO ZAMISLITI BEZ NJIHOVIH POMOĆNIKA KOJI IM OLAKŠAVAJU SVE AKTIVNOSTI TIJEKOM BORAVKA U ŠKOLI.
POMOĆNIK U NASTAVI PREUZIMA UČENIKA OD RODITELJA, ILI GA ČEKA U

PROSTORIJAMA ŠKOLE, POMAŽE MU PRI OBLAČENJU, ILI SVLAČENJU, AKO JE TO UČENIKU POTREBNO.

SVAKI NASTAVNI SAT NEZAMISLIV JE ZA UČENIKE S POTEŠKOĆAMA BEZ NJIHOVIH POMOĆNIKA. ONI IH POTIČU DA SAMOSTALNO PRIPREME PRIBOR ZA SAT, MOTIVIRAJU IH ZA RAD, I POMAŽU IM U PREPISIVANJU SADRŽAJA ILI RJEŠAVANJU ZADATKA. TO NE ZNAČI DA POMOĆNIK RADI UMJESTO UČENIKA, VEĆ JE ON OVDJE KAD TREBA NEŠTO DODATNO OBJASNITI, UPUTITI UČENIKA, DODATI NEŠTO ZA VRIJEME SATA... KAD PAŽNJA UČENIKA ODLUTA, POMOĆNIK JE TAJ KOJI GA

BUKOVAČKI ANĐELI

BRZO VRATI. NAŠI POMOĆNICI ISTO TAKO ZNAJU DA DJECI PONEKAD TREBA MALO ODMORA I TADA PROŠETAJU S NJIMA, RAZGOVARAJU, AKO JE POTREBNO, NASMIJU IH I POMOGNU IM DA IZDRŽE DO KRAJA DANA.

NAŠI SU POMOĆNICI UVIJEK TU PA TAKO I ZA VRIJEME ODMORA ILI UŽINE, ALI DAJU UČENICIMA SLOBODU I SAMOSTALNOST KAKO BI SE MOGLI DRUŽITI S VRŠNJACIMA I UVIJEK SU NEGDE TU I REAGIRAJU AKO JE POTREBNO.

NAŠIM UČENICIMA POMOĆNICI SU I MAMA I TATA, I PRIJATELJICE ZA VRIJEME BORAVKA U ŠKOLI.

SURADNJA RODITELJ – POMOĆNIK U NASTAVI – ŠKOLA

POMOĆNICI U NASTAVU MORAJU SVAKODNEVNO KOMUNICIRATI S RODITELJIMA. TO JE SE PONEKAD DOGAĐA ZA VRIJEME KAD RODITELJ DOVODI ILI ODVODI UČENIKA, ALI JE TO NAJČEŠĆE PUTEM KOMUNIKACIJSKE BILJEŽNICE. U NJIMA SE NALAZE SVE BILJEŠKE VEZANE UZ UČENIKE I UZ NASTAVU TAJ DAN. NA SVAKOM SATU VIDJET ĆETE NAŠE POMOĆNICE KAKO VRIJEDNO PIŠU I BILJEŽE SVE POTREBNO.

U ŠKOLI POMOĆNICE SURAĐUJU S UČITELJIMA I SA

STRUČNOM SLUŽBOM. SURADNJA S UČITELJIMA OSOBITO JE VAŽNA JER BEZ NJE UČENIK NE BI MOGAO SAVLADATI OBRAZOVNE SADRŽAJE. ONA JE ISTO TAKO POTREBNA KAKO BI SE UČENIK OSJEĆAO PRIHVАĆENO POPUT SVAKOG DRUGOG DJETETA, A NE KAO NETKO TKO IMA POTEŠKOĆU.

POMOĆNICI U NASTAVI NAJVИŠE SURAĐUJU S DEFEKTOLOGOM ŠKOLE, A U NAŠOJ JE ŠKOLI TO NAŠA DEFEKTOLOGINJA TANJA ŠESTO SLEMENŠEK. POMOĆNICE KAŽU KAKO IM JE ONA OD VELIKE POMOĆI KAD GOD SE POJAVI NEKA POTEŠKOĆA ILI PROBLEM KOJI TREBA RIJEŠITI.

BUKOVAČKI ANĐELI

ZAŠTO BITI POMOĆNIK U NASTAVI?

POMOĆNIK U NASTAVI JEST POZIV, A NE POSAO JER U RADU S DJECOM RADNO VRIJEME NIJE OGRANIČENO TE NA KRAJU DANA NE ZATVARAŠ VRATA KAD ODLAZIŠ KUĆI.

DIANA NAM JE REKLA DA JE NAJLJEPŠE ISKUSTVO U OVOM POSLU TO ŠTO MOŽE NA TRENUTAK UĆI U CIPELE DJETETA S POTEŠKOĆAMA I SHVATITI KAKO ONI VIDE SVIJET. ZAHVALJUJUĆI OVOM POSLU POSTALA JE EMPATIČNIJA, PUNA RAZUMIJEVANJA ZA DJECU KOJA NEMAJU JEDNAKE PRILIKE U ŽIVOTU, ALI I TOLERANTNJA

ISPUNJENIJA JER NAM UPRAVO DJECA S POTEŠKOĆAMA POKAZUJU KAKO SE SVAKODNEVNOM BORBOM MOŽE OSTVARITI ONO ŠTO ŽELIŠ.

MARTINI JE JEDNO OD NAJLJEPŠIH ISKUSTAVA KAD VIDI ZADOVOLJSTVO I OSMIJEH NA LICU DJETETA, A ZNA DA JE I ONA POMOGLA DA TAJ OSMIJEH DOĐE NA LICE.

BLAŽENKA SVOJU MAGDALENU DOŽIVLJAVA KAO JEDINSTVENO I POSEBNO DIJETE KOJOJ JE NJEZINA POTEŠKOĆA SAMO JEDNA OD OSOBINA. SVAKI MAGDALENIN USPJEH I PREVLADANA POTEŠKOĆA ISPUNJAVA JE SREĆOM I

TONOSOM JER SVI OSJEĆAJI, SMIJEH, DRUŽENJE I SURADNJA NEOPISIVO SU I NEPONOVLJIVO ISKUSTVO.

NAŠE POMOĆNICE U NASTAVI NEODVOJIVI SU DIO NAŠE ŠKOLSKE SVAKODNEVICE. ONE POMAŽU U INKLUSIJI UČENIKA S POTEŠKOĆAMA ILI BI BILO BOLJE REĆI DA ONE OMOGUĆUJU UČENICIMA DA SE OSJEĆAJU PRIHVACENO I DA SE OSJEĆAJU POPUT SVAKOGA DRUGOG DJETETA JER ONI TO I JESU – JEDINSTVENI I NEPONOVLJIVI.

VITA MARIA MARIĆ, 7. A

DORJA BLAŽIĆ PONOVNO ODUŠEVILA!

Čestitke našoj Dorji koja nam iznova dokazuje kako nam je samo nebo granica. Želimo joj puno sreće u novim izazovima!

PH U MAČEVANJU: DORJA BLAŽIĆ ODUŠEVILA POVRATKOM NAKON TEŠKE NESREĆE

Od 28. do 30. travnja održano je pojedinačno i ekipno prvenstvo Hrvatske u mačevanju u disciplinama floret i sablja. Prvenstvo je održano u Zagrebu u dvorani za mačevanje na Zagrebačkom Velesajmu u organizaciji Hrvatskog mačevalačkog saveza (HMS) i Mačevalačkog saveza Zagreba (MSZ).

Na prvenstvu Hrvatske u mačevanju su nastupili i sudionici teške prometne nesreće koja se dogodila u Italiji pred 3 mjeseca. Tada su teže stradali hrvatski izbornik Darko Limov i Leo Li koji

je i završio na operaciji, dok su u bolnici zadržani Antonio Gojak i Dorja Blažić. Ostatak ekipe koju su činili Janko Leskovac, Leo Smrekar, Petar Fileš i trener Filip Škeljo su se uslijed lakših ozljeda odmah vratili u Zagreb.

Povratnici su oduševili u nastupu, a među njima se posebno istakla Dorja Blažić koja je imala fenomenalan nastup na PH, na kojem je bila dominantna u ženskoj konkurenciji. Naime, Dorja još uvijek prolazi kroz rehabilitaciju nakon nesreće i praktički je bez treninga uspjela nadjačati konkurenčiju, te se okititi naslovom mlađekadetske, kadetske i seniorske prvakinje u disciplini floret. Pritom valja posebno istaknuti titulu seniorske državne prvakinje koju je Blažić osvojila sa 13 godina, čime je postala najmlađa seniorska državna prvakinja. Navedeno može predstavljati samo dodatni podstrek za daljnju karijeru Dorje

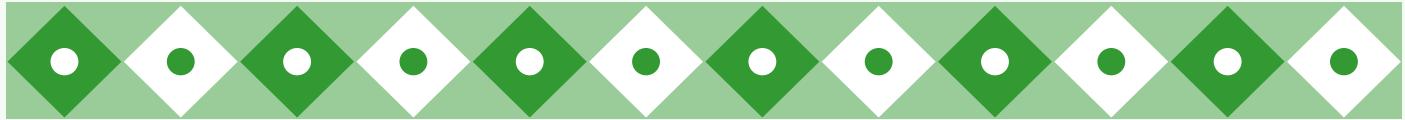
Blažić, koja je pokazala kako je sposobna savladati velike nedače na putu prema vrhu. Nesumnjivo je da ćemo o mladoj prvakinji još puno čitati u budućnosti, te kako će Blažić biti još jača po završetku rehabilitacije.

Pavle Cvitković

Izvor: <http://www.hrvatskareprezentacija.hr/ph-u-macevanju-dorja-blazic-odusevila-povratkom-nakon-teske-nesrece/>

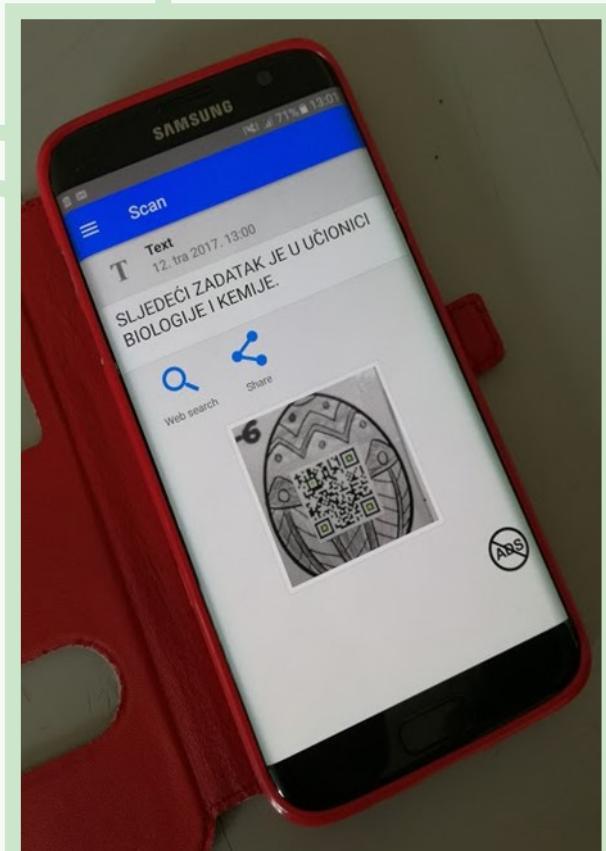
POTRAGA ZA QR-PISANICAMA

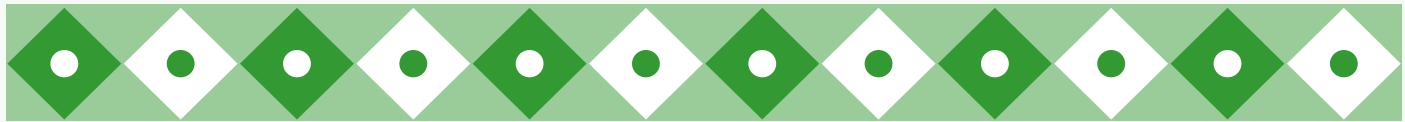
U srijedu, 12. travnja 2017. godine, u školi se održala Potraga za QR-pisanicama. Donosimo vam samo djelić doživljaja naših učenika.

Bila je dobra ideja organizirati lov na QR-pisanice jer su se svi zabavljali. Najbolje je bilo to što su taj lov pretvorili u natjecanje, a učenici su imali šansu osvojiti dobre nagrade kao naprimjer tjedan dana bez zadaće. Hodnici su bili puni trčeće djece koja su tražila pisanice. Iako nismo uspjeli osvojiti nagradu, jako smo se zabavili. Nadam se da će se taj lov održati i sljedeće godine.

Roko Ajduk, 6. a

POTRAGA ZA QR-PISANICAMA

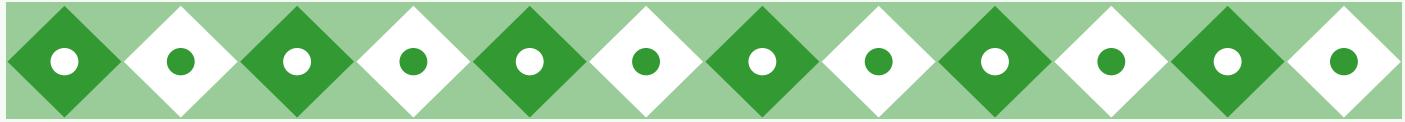
Na dan traženja pisanica svi smo bili je bio najdraži dan u ovoj školskoj uzbudjeni. Nismo mogli dočekati da godini. Nadam se da ćemo tražiti škola završi i da traženje počne. pisanice i sljedeće godine.

Nakon škole svi smo bili ispred škole i nestrpljivo čekali da nas profesorica pusti u školu. Prije nego što je natjecanje počelo, profesorica nam je objasnila pravila. Kada je igra krenula, svi su žurno trčali po školi, jurcaliamo tamo, ko muhe bez glave. Bilo mi je jako zabavno sudjelovati u igri. Ovakvo što nisam očekivao da će se dogoditi. Vido sam i na licima svojih prijatelja i profesora da je i njima bilo zabavno. Nagrade su bile odlične. Pogotovo prva nagrada, sloboden dan. Iz mojega razreda nitko nije ništa osvojio, ali je važno da smo sudjelovali i zabavili se. Super je to što smo svi mi koji smo sudjelovali osvojili sloboden sat. To mi

Marco Aliaj, 6. a

POTRAGA ZA QR-PISANICAMA

Ovogodišnja prva potraga za pisanicama bila je vrlo uzbudljiva. Svi smo se bili okupili na glavnom hodniku prije zvona koje je označavalo početak potrage. Kada smo dobili sve upute, počelo je. U trenutku kada je zazvonilo, nastao je stampedo. Svatko je skenirao svoj početni kod i krenuo tamo gdje je pisalo na mobitelu. Bilo je puno različitih pitanja kao, npr. koliko je konzula bilo u starom Rimu? Koliko ukupno pet hobotnica ima krakova?, te još mnogo toga. Vrijeme je brzo prolazilo, pa je tako došao i kraj. Naš razred, zadovoljni i sretni. Jedva

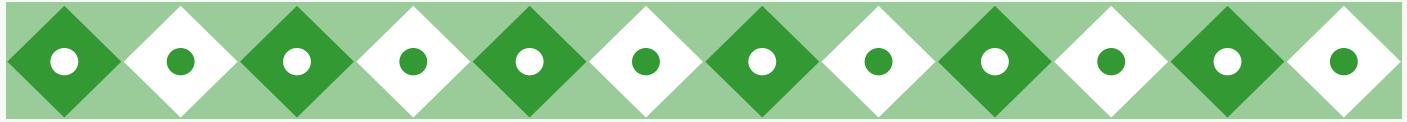
akači, kao ni bekači, nije postigao nikakav uspjeh. Sve su nagrade pokupili cekači i dekači. Ipak, to vrijeme nismo baš bezvrijedno potrošili.

Kao utješnu nagradu svaki sudionik dobio je kupon za slobodan sat koji vrijedi za bilo koji sat, osim kada su testovi. Svi smo bili čekamo sljedeću potragu u nadi da ćemo je osvojiti.

Luka Krznarić, 6. a

POTRAGA ZA QR-PISANICAMA

DAN ŠKOLE

UPETAK, 19. SVIBNJA, OBILJEŽILI SMO DAN ŠKOLE. NAŠI SU UČENICI SVOJIM TALENTIMA ODUŠEVILI PUBLIKU, A MI VAM DONOSIMO SAMO DJELIĆ ATMOSFERE.

SVE JE SPREMNO...

DAN ŠKOLE

STIGAO NAM JE NIKOLA ŠUBIĆ ZRINSKI...

DAN ŠKOLE

SVEČANA PROSLAVA MOŽE POČETI!!

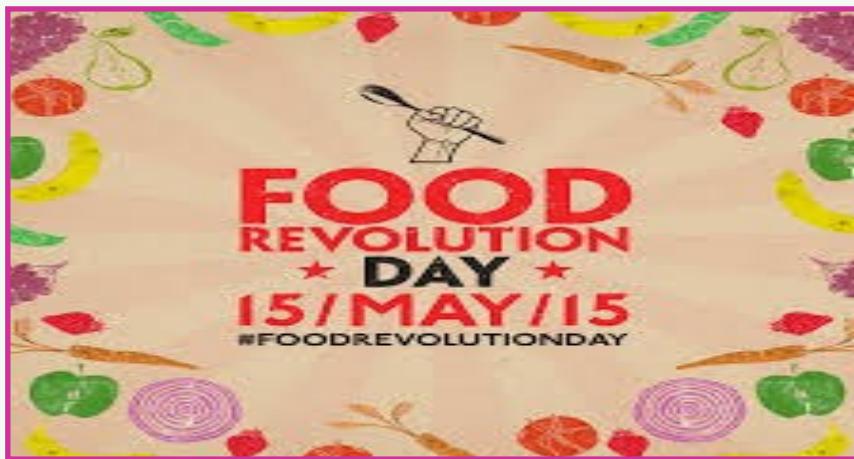
DAN ŠKOLE

DAN ŠKOLE

Food revolution day (zdravi piknik)

Četvrtak nije bio običan dan za učenike 1., 2. i 4. razreda. Za to se pobrinula učiteljica Josipa Blagus koja je 18. svibnja pokrenula zdravi piknik s jasnom porukom i mnoštvom radionica.

Učenici su sa svojim učiteljicama iznosili hranu koju su pripremili i istu degustirali. Nakon degustacije učenici su mogli birati između crtanja voća i povrća kredama po svježe napravljenom asfaltu s voditeljicom radionice Marinom Krstić, smisljati i čitati voćne priče na dekici ispod krošnje s knjižničarkom Rahelom, raditi puding od banane s mamom Tinom Uglješić (www.zelenarium.com), ili pak slušati predavanje studentica Prehrambeno-biotehnološkog fakulteta o zdravoj prehrani. Za svakog ponešto!

Odličan video događanja koji je izradila učiteljica Iva Magdić pogledajte na sljedećoj poveznici:

<https://www.youtube.com/watch?v=W4yFZImUT1Y&feature=youtu.be>

RADIOAKTIVNE SLUŠAONICE ZA DJECU I MLADE

Radioigra za djecu i mlađe emisija je Dramskog programa Hrvatskoga radija. Dramska emisija namijenjena djeci od pet do petnaest godina koja radiofonskim sredstvima, a u izvedbi profesionalnih glumaca, predstavlja djela suvremenih hrvatskih književnika za djecu i mlađe, dramatizacije poznatih klasika dječje književnosti te važne lektirne naslove.

Takav Dramski program svakoga prvog utorka u mjesecu gostuje na dječjem odjelu knjižnice Augusta Cesara na Kvaternikovom trgu. Dramaturginja i urednica *Radioigre za djecu*, Nives Madunić Barišić, i ton-majstor, Tomislav Šamec, s učenicima zagrebačkih osnovnih škola održavaju interaktivne radionice nazvane *Radioaktivne slušaonice za djecu i mlađe*. Zamišljene su kao aktivno javno slušanje, uz razgovore urednice emisije i njezinih autora (režisera, ton-majstora, pisaca) s publikom točno profiliranog uzrasta. Osim fotografija studija i razgovora o tehniци snimanja radijske emisije, s učenicima na slušaonici, koja je izrazito radioničkoga tipa, stvaramo jednu radijsku scenu, snimamo je, i onda analiziramo njezine dijelove.

Ove godine naše su školske knjižničarke u pratnji učiteljica u KGZ-u na sate medijske kulture vodile trećaše i osmaše.

INTERLIBER

Usrijedu, 9. studenog 2016., zainteresirani učenici petih, šestih i osmih razreda, u pratnji knjižničarki, posjetili su Interliber. Obišli su sve što ih je zanimalo, a osim gomile knjiga, bili su тамо znanstveni kutak, prezentacije, susreti i radionice - u jednoj su i sudjelovali te izradili vlastiti strip koji smo izložili u našoj knjižnici.

Učenici koji su se ove godine prijavili za sudjelovanje na Interliberu trebali su pročitati tri knjige i uspješno su riješili kviz za poticanje čitanja, no ni ove godine, nažalost, nisu osvojili ni jednu nagradu na završnoj svečanosti gdje se održavalo izvlačenje pobjednika.

SLIJEPI SPOJ S KNJIGOM

Po uzoru na akciju KGZ-a, i naša je školska knjižnica obilježila Valentinovo u znaku knjige. Petnaestak učenica, i inače redovitih posjetiteljica knjižnice, porazgovaralo je s knjižničarkom Rahelom o svome književnom

ukusu i općenito o stvarima koje ih u životu vesele. Nakon informativnog razgovora knjižničarka je svakoj odabrala po jedan personalizirani, nelektirni naslov koji su učenice preuzele na samo Valentinovo, zamotanog u

ukrasni papir. Tu su knjigu odnijele kući i potom javile knjižničarki kako je prošao *spoj*.

Evo nekoliko osvrta:

Jako mi se svidjela ideja o darivanju knjiga za Valentinovo. Knjižničarka Rahela pogodila je ono što mi se sviđa.

Mislim da bi ovo trebalo biti svake godine, ili što češće, jer je jako zanimljivo kada neka osoba za vas izabere knjigu prema onome što ste napisali da volite.

Na taj način upoznajemo nove knjige i, tko zna, možda baš netko, tko prije nije volio čitanje, pronađe sebe u nekoj knjizi.

Marea Vodopija, 6. b

Bok, ja sam Megi! Knjižničarka Rahela izabrala mi je knjigu Djevojčica iz svemira.

U knjizi se radi o djevojčici Mo koja je ispalala iz svemirskog broda na Zemlju. Zemaljska djeca, za razliku od odraslih Zemljana, lijepo su je prihvatali i postali su prijatelji, koji su zajedno doživjeli mnoge pustolovine.

Hvala knjižničarki na odličnoj preporuci!

Magdalena Bogović, 4. c

EDUKACIJA O KUĆNIM LJUBIMCIMA U KGZ-U

U ožujku su učenici prvoga razreda posjetili Knjižnicu Augusta Cesarca na Ravnicama gdje su uz edukatoricu iz skloništa za nezbrinute životinje *Dumovec* učili o brizi za kućne ljubimce. U edukaciji je pomogao psić Sisi kojeg su nakon kviza upoznali i na njemu

Projekt *Riječ dana*: Veliki skup pamtitelja riječi *RUTA—ČUVARICA RIJEČI*

Međuškolsko natjecanje u poznavanju riječi hrvatskog jezika u sklopu projekta *Riječ dana* po prvi je put održano 11. travnja 2017. godine. Našu školu predstavljala je Ruta Matoković, učenica 5. c razreda.

Nakon što smo od rujna do veljače izabrali jaaaaako puno riječi, skupili smo ih sve, a zainteresirani su ih učenici iščitavali i učili njihova značenja, te sudjelovali u Kvizu pamtitelja riječi OŠ Bukovac – kvizu punom zagonetki, slova, igara, čarobnih kutijica... najbolji su dobili malene poklone kao zahvalu za sudjelovanje u nečemu što nije za ocjenu, ali je poučno i zabavno! Pobjedu je odnijela RUTA MATOKOVIĆ (5. c) koja je 11. travnja sudjelovala na Velikom skupu pamtitelja riječi.

Ruta je na natjecanje koje se održalo u

dvorani Školske knjige u Masarykovoj ulici stigla u pratnji knjižničarke Mateje. Pitanja na natjecanju nisu bila nimalo lagana, ali se Ruta odlično snašla i na svako je pitanje dala točan odgovor, no odlučivale su nijanse. Prva tri mesta pripala su učenicima iz drugih škola, a Ruta je zauzela četvrto mjesto, kao i ostatak natjecatelja (nisu se zbrajali bodovi nakon trećeplasiranog). Našu je školu odlično predstavila i stekla nova poznanstva, a na kviz će se sigurno prijaviti i iduće godine. Čestitamo!

Podsjetimo se malo što se sve događalo od početka projekta. Učenici su svakodnevno, od prvog dana nastave, pod trećim odmorom (10:40 – 10:45), dolazili u knjižnicu, a prvi znatiželjnik birao je riječ

dana iz *Rječnika hrvatskoga jezika*.

Riječ su naši knjižničari zapisivali i, zajedno s objašnjnjem i imenom i prezimenom učenika koji ju je odabrao, stavljali na pano ispred knjižnice i na mrežnu stranicu škole.

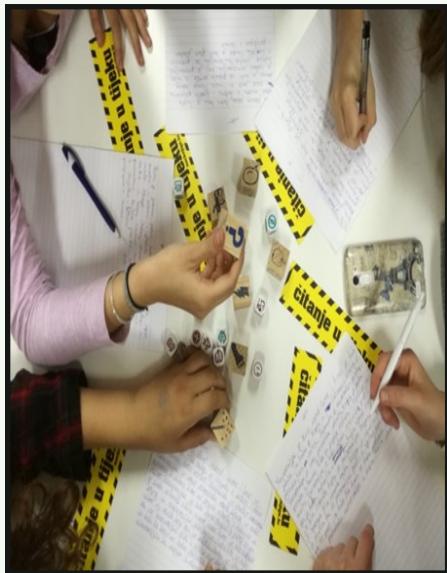
Važno je napomenuti da je ovaj projekt započeo u školskoj godini 2016./17., a osmisnila ga je prof. Ida Bogadi, knjižničarka OŠ G. Krkleca u Travnom.

Tako smo svakodnevno ponavljali možda već poznate, ali i naučili mnoge nove riječi, te povećali svoje jezično blago.

Velike pohvale svima koji su mjesecima birali zanimljive riječi!

Mateja Murković, prof.

NOĆ KNJIGE

U ponedjeljak, 24. travnja, od 18:30 do 21:00 sat u našoj se školskoj knjižnici održala Noć knjige. Sudjelovali su učenici četvrtih, petih i šestih razreda: Magdalena i Sara Bogović, Petra Stiković, Ana i Maja Dubravec, Bela Gavranović, Antonia Matić, Ena Pilija, Antea Gačić i Barbara Mandušić.

Ljubav prema knjizi i čitanju učenici su obilježili nizom aktivnosti. Na početku ovoga opuštenog druženja snimljena je grupna fotografija učenika kako čitaju na drvetu ispred škole, a koju smo prijavili na fotonatječaj povodom Noći knjige: *Bilo kuda, čitaj svuda!*. Na taj je način i naša škola sudjelovala u natječaju za najbolju fotografiju vezanu za čitanje.

Nakon fotografiranja i boravka na zraku vratili smo se u našu knjižnicu. Uz pomoć knjižničarki učenici su izrađivali od kartona

i umjetne kože privjeske u obliku knjiga, bavili se kreativnim osmišljavanjem priča pomoću kockica (*StoryCubes*) koje su zatim u grupama prezentirali. Svi su sudionici, koristeći mobitele, rješavali mrežni kviz (*Quizizz*), putem kojeg su naučili i ponovili puno toga o fondu knjižnice – beletristici, stručnoj literaturi, časopisima, UDK oznakama... Pobjednik je kviza s najviše točnih odgovora Magdalena Bogović koja je nagrađena sitnicom.

Moramo pohvaliti učenike koji su svojom kreativnošću opet osigurali radnu, ali i zabavnu, atmosferu. Vrijeme je u ugodnom druženju brzo proletjelo, a i iduće godine namjeravamo Noć knjige obilježiti na poseban način, s nekim novim idejama. Jedva čekamo!

Mateja i Rahela

PRIČAONICA

U petak, 5. svibnja 2017., učenici 6. c i 6. d razreda, u pratnji profesorica i knjižničarki, posjetili su Knjižnicu grada Zagreba na Ravnicama. Sudjelovali su u pričaonici Rimske legende i mitovi, pod vodstvom prof. Srebrenke Peregrin Pavlaković.

Evo kako su učenici doživjeli susret s mitovima:

U petak, dana 5. svibnja 2017., učenici 6. d i 6. c razreda posjetili su Knjižnicu grada Zagreba na Ravnicama.

Polazak je bio u 9:15. U 9:30 stigli smo u knjižnicu, gdje nas je dočekala pripovjedačica. Pripovijedala nam je mitove o Rimljanima. Ispričala je mitove o kraljevnoj Psihi i Kupidu, o Apolonu i Pitonu, i Apolonu i Dijani. Priče o mitovima bile su uzbudljive, zanimljive i pomalo čarobne.

No bez sjajne i predane pripovjedačice ne bi se dobio tako odličan dojam i doživjeli mitovi u njihovom punom sjaju.

Uistinu nas je na najbolji mogući način uvela i provela kroz svijet prekrasnih priča o mitovima

Kući smo krenuli u 11:00 i stigli u 11:25. Išli smo u pratnji profesorica Romane Golemac, Mateje Murković i Korane Šečić. Također je s nama išla knjižničarka Rahela. Divno smo se proveli i zabavili.

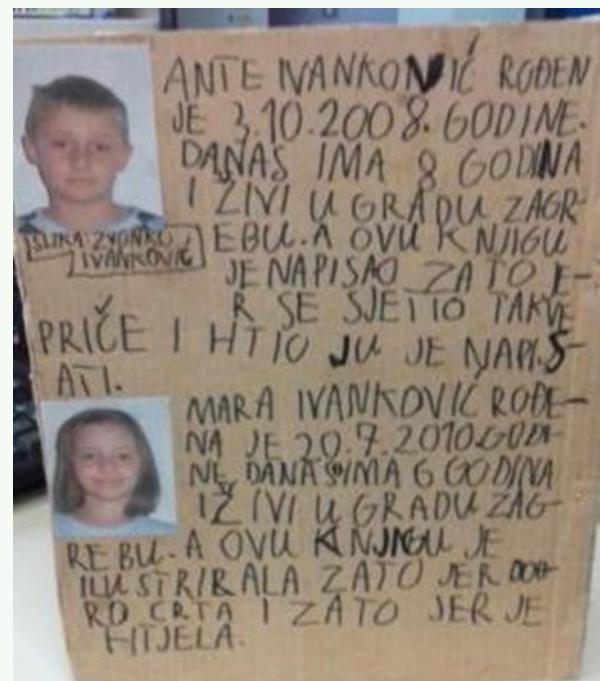
Izvještaj učenice Maje Kodžoman, 6. d

MOJA PRVA ZBIRKA PRIČA

Ante Ivanković, učenik 2. a razreda, napisao je svoju prvu zbirku priča naziva *Školske priče*!

Kao što i prepostavljate, u zbirci je objavio nekoliko svojih priča koje uglavnom govore o školi i đačkom životu. Sestrica Mara ilustrirala je knjigu. Ante je čest gost u knjižnici jer obožava čitati, a posebno su mu omiljeno štivo stripovi. Planiramo napraviti i susret s piscem kako bi nam ispričao otkud mu ideja i je li teško napisati knjigu.

POHVALNICA

U petak, 24. ožujka 2017., u prostorima Knjižnice za djecu i mladež na Starčevićevom trgu održano je svečano proglašenje NAJčitatelja KGZ-a za 2016. godinu. U veselom i maštovitom programu sudjelovali su KGZ bend i autorice knjiga za djecu i mladež. Jedna od nagrada dodijeljena je i našem učeniku Robertu Hrsanu jer je proglašen NAJčitateljem knjižnice A. Cesarc na Ravnicama! Čestitke, Roberte!

GRÜFFELO U OŠ BUKOVAC

Usrijedu, 5. travnja, u našoj je knjižnici bilo veselo! Posjetio nas je strašni lik iz crtića Gruffelo i doveo svoje prijatelje – miša, zmiju, sovu i lisicu. Našim gostima iz vrtića, njihovim mamama, tatama i bakama, prvašima, i ponekom radoznalom petašu, priču su uprizorili učenici njemačkog jezika petog razreda, a zatim smo svi zajedno pogledali izvedbu na njemačkom. Nakon lijepog uvoda sudionici radionice prionuli su crtanjem, povezivanju, zbrajanju, izradi listića i oslikavanju likova na kuhačama. Nakon kratkog predaha uz sokiće i kekse uslijedila je projekcija crtića o malome mudrom mišu, koji je nadmudrio sve šumske životinje. Plišani protagonisti ugodno su se osjećali u krilima i ručicama djece s Bukovca!

Hvala svima na sudjelovanju u radionici i do sljedeće prigode pozdravljaju vas vaše učiteljice njemačkog jezika, Mateja i Anita!

ICH GEHE MIT MEINE LANTERNE

Na blagdan svetog Martina, 11. studenoga, učenici četvrtih razreda i njihove profesorice njemačkog jezika, Anita Križanac Rašić i Mateja Murković, te knjižničarka Rahela Frelih, sudjelovali su u povorci sv. Martina. Za tu priliku pripremili smo se učeći pjesmice o sv. Martinu. Povorku svake godine organizira Goethe Institut. Uz zvukove gitare naši raspjevani četvrtaši s Bukovca bili su

najglasniji. Učenici su također sami izradili predivne lampione koji su svijetlili usprkos kiši. Upravo zbog lošeg vremena svi sudionici zadržali su se na Zrinjevcu, dakle nismo išli u povorku Gornjim gradom, kao što je bilo planirano, no to nam nije pokvarilo zabavu – pjevali smo, fotografirali se, a na kraju se i počastili u McDonald'su.

Učenici OŠ Bukovac nastupili na Dramskim igrama u Varaždinu

Učenici šestih razreda naše škole koji pohađaju Dramsku grupu na njemačkom jeziku nastupili su u subotu, 1. travnja 2017. godine, na Dramskim igrama na njemačkom jeziku u Hrvatskom narodnom kazalištu u Varaždinu. Učenici su izveli predstavu u kojoj su na duhovit način prikazali scene iz života princeza i prinčeva, za koji su sami napisali tekst i osmislili scenarij.

Dan je bio ispunjen glumom, druženjem s novim prijateljima i glumačkim družinama, te začinjen zrncima smijeha i, naravno, njemačkog jezika.

Anita Križanac Rašić, prof.

Pjesme domovini

HRVATSKA

Hrvatska je naša
zemlja
Volimo je srcem svim,
U njoj smo se rodili,
Za nju ćemo se boriti.

Ponosni smo mi
Hrvati
Na ljepotu njenu svu,
Svaki dio zemlje ove
Volimo najviše na
svijetu.

Volimo te, zemljo
naša,
Volimo te, zemljo
naša,
Zemljo naša,
Hrvatska!

Ajdin Musić, 4. a

MOJA DOMOVINA

Domovino moja draga,
U tebi su mnoga blaga.

Tvoja brda i planine,
Sinje more i nizine.
Puno šuma, mnogo polja,
Domovina to je moja!
Bistre rijeke i potoci,
Njeni su biseri.

U tebi su dobri ljudi,
Zlatno sunce sve ih budi.

Domovino naša mila,
Uvijek si nam draga bila.

Petra Krnic, 4. a

MOJA HRVATSKA

Tamo gdje je plavo
more
Tamo gdje su zelene
gore
To je moja Hrvatska!

U njoj žive sretni ljudi
U njoj se dijete budi
To je moja Hrvatska!

U pećini gdje šišmiši
lete
U kući gdje baka vunu
plete
To je moja Hrvatska!

I rijeka, gdje riba pliva
I šuma, gdje medvjed
sniva
To je moja Hrvatska!

Luka Kazija, 4. a

KREATIVNOST U NAŠOJ ŠKOLI

PRIJATELJSTVO

Moja prijateljica

Moja je najbolja prijateljica Mia.
Ima osam godina i lijepo, smeđe oči.
Ona ima kratku, smeđu kosu, i stalno ima rep.
Na ušima ima naušnice.
Odlično joj ide matematika.
Jako voli crtati zmajeve.
Ona je jako dobra prijateljica i volim se igrati s njom.

Eva Vojta, 2. b

Moja prijateljica

Moja je najbolja prijateljica Nela.
Ima osam godina i susjeda mi je.
Oči su joj plave i velike.
Ima plavu kosu, mali nos, i tanke usne.
Također, ima male uši.
Obično nosi majicu, lagane tajce, i na nogama tenisice.
Dobra je, a pogotovo prema meni.
Voli se igrati zmajeva, a voli ih i crtati.

Lucija Vuković, 2. b

UPOZNAVANJE

Jednog dana otišla sam u park pored Bukovačke ulice jer mi je bilo dosadno. Sjela sam na klupu i počela pisati pjesmu, ali nisam imala inspiraciju. Tada sam ugledala neobičnu djevojčicu koja je izgledala pomalo izgubljeno. Bila je nižeg rasta, duge, smeđe kose. Na sebi je imala plavu trenirku.

Treba li ti što? upitala sam kada sam joj se približila. *Ništa, osim prijatelja,* odgovorila je.

Bila je lijepa. Zvala se Mia. Sa sobom je nosila štap, ali se njime nije služila. Dodirnula me po ramenu.

Želim biti tvoja prijateljica, rekla sam.

Bila je iznenađena i zbumjena. Osim svoje obitelji, nije imala nekoga

kome bi se povjerila. Nasmijala se. Uhvatila sam je za ruku i sjele smo na klupu. Pričala je o svojoj sljepoći, oču i majci, prijatelju kojeg nema. Rekla sam joj da pišem pjesme i da mi je dala inspiraciju da nastavim pisati. Njen je život bio drugačiji od moga. Od treće godine nije vidjela svijet oko sebe, ali to nije bio razlog da se ne družimo.

DRUŽENJE

Kada je bilo lijepo vrijeme, nalazile smo se u parku, igrale se, razgovarale. Stanovaла je u Petrovoj ulici i pohađala je Centar za odgoj i obrazovanje *Vinko Bek*, pa mi je pričala o svojoj nastavi. Tata ju je vozio svaki dan u školu. Često me pitala što mislim o njoj. Govorila sam

joj da ne brine što drugi o njoj misle i govore.

Jesmo li iste? pitala je. *I jesmo, i nismo*, odgovarala sam, *ali na svijetu ne postoje dvije iste osobe, pa čak i ako su blizanci. Ne treba ljudi gledati po boji kože, spolu, nacionalnosti, već po njihovom karakteru.* Toga sam dana počela učiti Brailleovo pismo, Mia mi je pričala o posebno dresiranim psima vodičima koji pomažu slijepim osobama. Svakog sam dana doznavala nešto novo. Nisam gubila inspiraciju za pisanje. Mia i ja postale smo kao sestre. Shvatila sam da je volim jer je drukčija od mene.

Nika Maksimović, 5. c

POVRATAK U BUDUĆNOST

Neki su učenici pisali o daljoj budućnosti...

ŠKOLA ZA SVEMIRSKE PILOTE

Oduvijek sam razmišljao čega sve ima u tome velikom svemiru i zato sam se uputio u školu za svemirske pilote.

Kada sam došao prvi put ispred škole, tamo su bili parkirani ogromni avioni. Ustvari, to su bili pravi svemirski brodovi. Znao sam da će jednog dana letjeti u njima.

Nakon što sam naučio osnovne stvari došao je red na moj prvi let. Cijela svemirska posada i ja uputili smo se prema Marsu. Zadatak nam je bio istražiti ima li živih bića na još nekom planetu, osim Zemlji. Na Marsu smo vidjeli puno profesionalnih istraživača sa svom opremom kako istražuju. Ja sam, nažalost, ostao u brodu jer nisam imao svu opremu za izlazak na Mars. Promatrao sam sve kroz prozor. Kada su se istraživači vratili, ispričali su mi da su našli dokaz života na Marsu. Bio sam jako uzbudjen jer su mi rekli da idući put i ja izlazim s njima u istraživanje.

U školi za svemirske pilote naučio sam biti hrabar, snalažljiv i strpljiv. Znao sam da će i ja jednog dana postati pravi profesionalni svemirski pilot.

Kristijan Ivančić, 4. a

ŠKOLA ZA SVEMIRSKE PILOTE

U školi, nakon sata letenja, učiteljica je Reneu, Grguru, i meni rekla da smo dobro vozili svemirske brodove.

Poslani smo u školu za svemirske pilote u kojoj možemo naučiti nešto više o letenju.

Tamo smo svašta naučili i onda su nas poslali u istraživanje nekoga novootkrivenog planeta koji se zove Nos jer je u obliku nosa.

I tako smo krenuli...

Putovali smo dvadeset minuta jer smo imali brzu raketu. Kad smo stigli, dočekali su nas izvanzemaljci žute boje. Mislili su da smo neprijatelji, pa su nas počeli ciljati svemirskom puškom. No ubrzo su shvatili da smo došli malo promotriti njihov planet i otkriti mogu li ljudi na njemu živjeti.

Planet je bio žute, zelene i plave boje. Bio je jako prostran. Na njemu su bile čudne biljke bijele boje koje jedu metal. One su najdraža hrana izvanzemaljcima. Nakon obilaska planeta otišli smo na ručak. Jeli smo pečene asteroide i pili nekakvu rozu vodu.

Odlučili smo ostati još jedan dan na tom planetu. Špavali smo u cijevima koje su napunjene novčanicama. Drugi su nam dan pokazali dvije rupe u kojima čuvaju sve blago. Poslije toga smo se vratili na Zemlju. Kao suvenire dobili smo cvijet s tog planeta i dali su nam malo blaga. Cvijet nam treba pomoći očistiti stari metal. Kad smo došli u školu, dobili smo petice i postali profesionalni svemirski piloti. Planet Nos može se vidjeti na nebu po noći. Ovo je bio nezaboravan izlet u svemir. Nadam se da će se i drugima svidjeti put na planet Nos.

Lovro Hrvoj, 4. a

POVRATAK U BUDUĆNOST

VELIKA KRAĐA ZRAKA

Godina je 2048.

Poslije velikog udara meteora u Zemlju stradalo je puno ljudi. Većina preživjelih spas je našla u Velikom Gradu. Veliki Grad mjesto je koje je izgrađeno u obliku kupole u koji se ulazi podzemnim tunelima. Život u Gradu postao je normalan, ljudi se bave raznim poslovima kako bi si poboljšali uvjete za život. Proizvodimo hranu, a vodu dobivamo iz rijeke Num čiju upotrebu kontroliraju vođe Grada. Zraka je u kupoli dovoljno za nekoliko godina. U zadnje vrijeme nekoliko je ljudi umrlo od gušenja, što je zabrinulo ostale stanovnike i vođe s obzirom na to da je količina zraka u kupoli dovoljna za normalan život. Nakon istraživanja otkrili smo da je kupola probijena na jednom dijelu na kojem su Mutanti izvlačili zrak iz kupole. Mutanti su ljudi koje je zahvatilo zračenje nakon udara meteora u Zemlju. Kradući zrak iz kupole, Mutanti žele ljudi učiniti čudovištima, kao što su i oni sami. Stanovnici Velikog Grada čine sve da poprave kupolu i poraze Mutante.

Pripremite se za borbu...

Odlučili smo izaći iz kupole s maskama za zrak i napasti Mutante na njihovom terenu s vodom od koje se oni rastapaju. Napunili smo spremnike vodom i krenuli u prvi napad. Uspjeli smo uništiti većinu Mutanata, ali nam je ponestalo vode. Spašavajući glavu, jurili smo po nove količine vode kako bismo nastavili borbu.

Nakon teške bitke i pretrpljenih žrtava stanovnici Velikog Grada porazili su Mutante i sada sigurno žive u svom gradu. Grad se polako obnavlja, a sigurnost je kupole na prvom mjestu.

Ajdin Musić, 4. a

VELIKA KRAĐA ZRAKA

Mi smo Trolovi i dolazimo s planeta Trolanije. Učiteljica nam je danas rekla da na našem planetu nedostaje zraka. Rekla je da na jednom planetu ima zraka, a nema života, tako da bi se odande mogao ukrasti zrak i pitala je tko se želi javiti da ide na taj planet ukrasti zrak. Javila su se moja četiri prijatelja i ja.

Učiteljica je rekla da možemo krenuti za dva tjedna. Samo je bilo pitanje kako ćemo ukrasti zrak. Nakon četiri dana izgradili smo usisivač koji može usisati sav zrak s tog planeta i donijeti ga na naš planet. Ušli smo u letjelicu. Letjeli smo jednu godinu, 186 dana i 12 sekundi. Onda smo htjeli ukrasti zrak, no potrgao nam se usisivač. Prvo smo mislili da nećemo moći usisati zrak, ali smo se onda sjetili da smo kopirali usisivač, što znači da smo imali rezervu! Brzo smo se vratili teleporterom koji može teleportirati samo dva puta, pa je bio za hitne slučajeve. Ovo je definitivno bio hitan slučaj jer na Trolaniji nema zraka!

Kad smo uzeli kopirani usisivač, usisali smo zrak i prenijeli ga na Trolaniju. Pustili smo zrak i spasili Trolaniju. Sada se svi Trolovi mogu bezbrižno igrati, učiti i živjeti na planetu Trolaniji!

Finn Damom Mujić, 4. a

POVRATAK U BUDUĆNOST

... dok su neki zamišljali bližu budućnost.

MOJA BUDUĆNOST

Kada su me neki ljudi pitali što želim biti kada odrastem, ja sam šutjela, ali sada znam.

Bit ću smetlarica!

Jesu li me na to mišljenje privukle smrdljive kante za smeće ili koševi u parkovima iz kojih smeće viri na sve strane ili dobra plaća?

Ne, mene je privuklo to da čistim i da okoliš bude čist. Znam da vožnja na zelenom kamionu i ismijavanje prijatelja nije baš neka dla, ali sam se odlučila na to i na tome ostajem.

Ponekad sam maštala da za dečka imam HOLLYWOODSKU zvijezdu i da imamo veliku vilu. Tada bi moj dečko snimio film koji bi se zvao ŽIVOT SMETLARA. Znam da ne zvuči primamljivo, ali možda mala skupina ljudi dođe vidjeti taj film. Neće ni pomisliti da će ih taj film potaknuti da budu smetlari, a ako uspije, bit će nas više. Svijet će biti ljepši. A ako ne ide, ne ide.

Znam da ovo zvuči nemoguće, ali mi je prijatelj rekao da ono što je nemoguće, da se to sigurno ostvari.

Iva Lukačić, 4. d

KREATIVNOST U NAŠOJ ŠKOLI

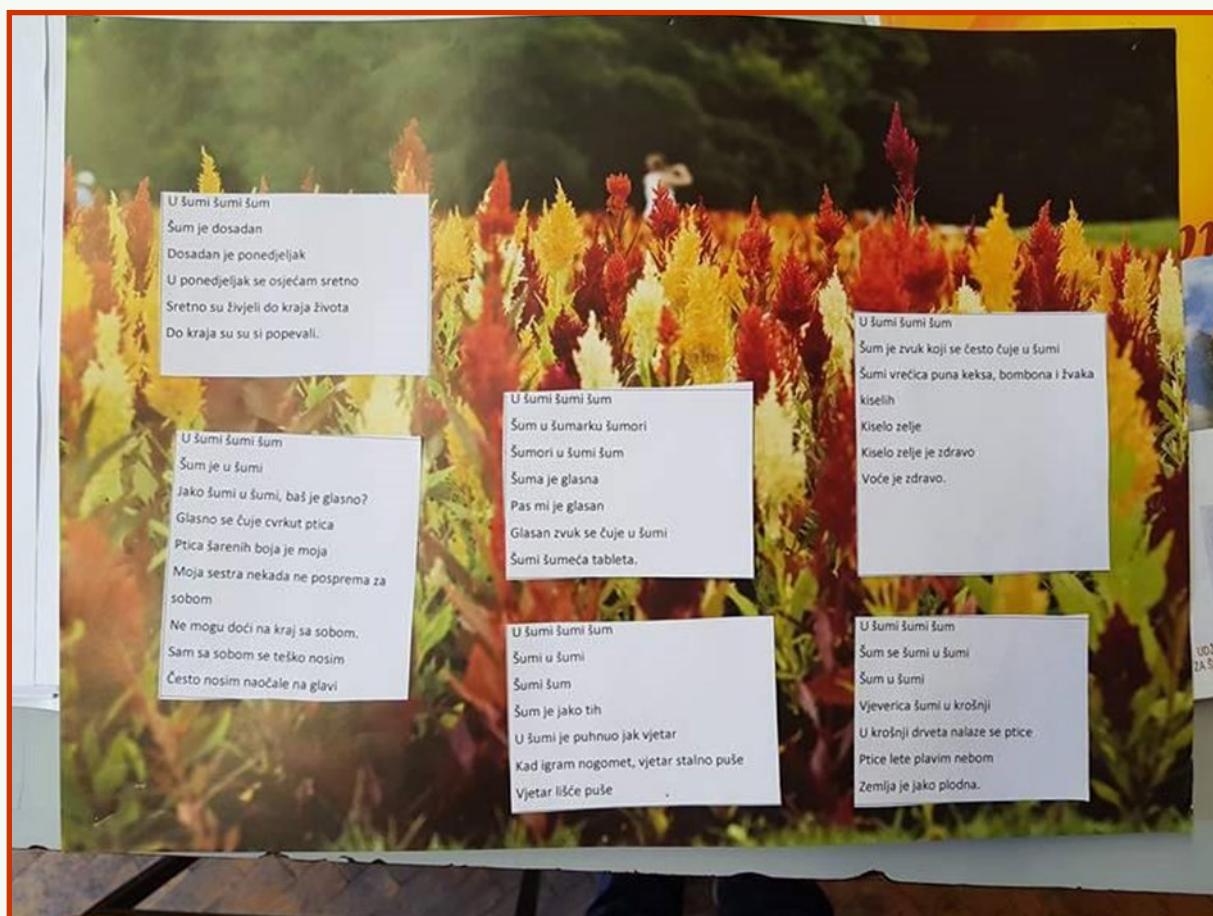
ŠUM ŠUMI U 7. A I 7. B

U listopadu su se učenici 7. a i 7. b razreda upoznali s pjesmom hrvatskog pjesnika Milana Taritaša *Šum šumi*.

Na satu su u radionici timskog pisanja oblikovali svoje pjesme *Šum šumi*. Učenici su radili u skupinama i svaka je skupina dobila papir s istim prvim stihom *U šumi šumi šum*, a zatim su oblikovali svoje stihove tako da je svaki član skupine oblikovao stih s posljednjom riječi prethodnog stiha.

Ovo su rezultati....

Nataša Gašić Đurkan, prof.

:) Osmijeh :)

Osmijeh

Osmijeh je super stvar
Daruj osmijeh svaki dan!
Tko osmijeh ima
Raduje se svima.
U osmijehu radost je
života,
Vidjeti osmijeh prava je
ljepota.
Osmjehnite se ljudi svi
Neka vas vide u radosti!

Proljeće

U proljeće pali se klima,
a šilterica sada štima.
Proljeće je lijepo
godišnje doba,
kao i nova proljetna
moda.

Djeca izlaze iz kuće,
iz rupe zmija žmiguće.
Uskrnsni zeko ide
i veselo skakuće!

Voda ribi

Voda je ribi važna,
Ona joj je vlažni dom.
Daje joj život,
A svima nama sreću.

Autor : 2. a razred

Petra Krnic, 4. a

Lovro Ajduk 3. a

KONAČNO SUNCE

Konačno je došlo ljeto! Brat, sestra, baka i ja idemo na more. Vozimo se u busu. Ja sjedim pored bake, a sestra pored brata. Zaspao sam na pola puta i baka me budi u Šibeniku. Rekla je da smo skoro u Vodicama.

Moja susjeda Mila Spajić posudila nam je stan. Ona je već dosta stara, pa ne ide na more. Kada smo došli u stan, svi smo se raspakirali, a moja je baka pošla stavljati plahte na krevete, kuhati ručak i otvoriti balkon. Poslije ručka svi smo malo odspavali oko pola sata, a onda smo išli na kupanje. Naravno, ja sam se prvi okupao.

Dan poslije dolaze mama i tata. Toga je dana bio sestrin rođendan. Otišli smo kod druge bake i opet smo otišli na kupanje. Sestra, brat i ja otišli smo na vodeni park. Gospođa koja je naplaćivala, pustila nas je besplatno i bilo je super. Išli smo i na veliki vodeni tobogan.

Ljeto je dugo, bit će toga još!

Lovro Ajduk 3. a

KONAČNO SUNCE

Konačno sunce, mislili smo da ga više nikada nećemo vidjeti! rekli su suncokreti. Nakon jednoga kišnog mjeseca napokon je došlo sunce. Svi se vesele suncu, osim jednoga starog krta.

On sunce ne voli. *Ja ne volim sunce, od njega sam slijep! Kad ga vidim, oči me zbole.* Suncokreti i ostalo cvijeće nisu ga slušali. Oni su se dogovorili kako da proslave ovaj dan kad je sunce stiglo. Nakon mnogo dogovaranja dogovorili su se da će prirediti svečanu proslavu. Sve stanovnike šume pozvali su na proslavu, osim starog krta.

Te je večeri krt bio sam. Svi su se zabavljali kod hrasta. Ta je večer bila najljepša, da ste samo vidjeli to šarenilo. Neki od njih donijeli su slastice. Među njima je bila pužica, ona je donijela čokoladni puding, lija je donijela *muffine* sa šlagom i trešnjama na vrhu. Bio je i orkestar!

Stari je krt bio sam i žalostan što je krt, pa ne može ići na zabavu. Pužica se dosjetila da netko nedostaje. Otišla je po starog krta. Kad su on i pužica došli, orkestar je stao, a cvijeće je prestalo plesati.

Pužica je rekla da se on isto može pridružiti, večer je, pa ga neće boljeti oči. Stari krt bio je presretan što netko misli na njega. Cvijeće se složilo i svi su bili sretni i veseli.

Leonarda Čulo 3. a

KREATIVNOST U NAŠOJ ŠKOLI

MOJI PRAZNICI

Meni su praznici bili super, samo što su trajali jedanaest dana. Prekratko! Šmrc, šmrc.

Čim sam došla doma iz škole, trebala sam se pakirati jer čemo za pet dana ići na more. Zapravo, ja nisam htjela ići, ali me mama nagovorila, a naš je jučerašnji razgovor zvučao ovako:

Iva želiš li s nama ići na more?

Ne, želim ostati s curama, a i što će raditi ondje?

Ne! Ići ćeš s nama da ne gnjavиш cure!

Bla, bla i bla, govorila sam u sebi, **a i zašto me to pitala kad je znala odgovor.** Ali kako je mama bila uporna, pobijedila je. Krenuli smo nakon pet dana.

Prva je postaja na kojoj smo stali Vransko jezero, bilo je jako lijepo. Najčudnije mi je bilo što je jezero zeleno. A i bura je puhalo i to pošteno. U sebi sam govorila: *Buro, makni se s puta, otpuhat ćeš nas!*

Krenuli smo dalje. Druga postaja bila je rimski logor Burnum. Sve je bilo lijepo i dobro očuvano. Bila je tamo i mala arena u kojoj su Rimljani vježbali prije mnogo godina. Pored arene postavljena je slika opasnog Rimljanina s kopljem u ruci. Lice mu je bilo izrezano, a tata je došao na ideju da stavi glavu u rupu. Što reče, ne poreče, kada je glavu stavio u rupu, napravio je strašnu facu i govorio:

Ja sam strašni Rimljanin! UUAAAAA!!

Tada smo napokon stigli u Pirovac, raspakirali se i išli na kavu s maminom prijateljicom i njenim sinom Filipom. Kada smo došli u selo, Filip i ja krenuli smo do jedne klupice. Tamo se on zaletio i preskočio klupicu bez ruku, meni se iz usta samo procijedila riječ: *VAAUU!*

Kada sam ga upitala kako je to napravio, rekao mi je da ide na *parkour*. Ja sam skoro pala u nesvijest. Razlog je bio taj što ja obožavam *parkour*. To mi je najdraži sport, samo što ja sa svojom šlampavošću i dugim nogama nema šanse da će uspjeti napraviti ijedan njihov pokret. Najradije bih da si mogu prerezati noge na pola samo CAK! Ali to je nemoguće, nažalost. Nakon kave smo otišli kući, bilo je kasno, pa sam se brzo spremila u krpe.

Oko 3:00 ujutro sam se trznula, pogledala kroz prozor, kad ono deset krijesnica leti iznad mog prozora. Oko 11:30 trebala sam se obući zato što smo se vraćali u Zagreb. Kada smo krenuli kući, stali smo kod malog mjesta po imenu Rastoke, bilo je predivno. Sjeli smo na terasu iznad vode. Zapravo je to bio kafić, pored nas su bili lijepi slapovi. Kad smo naručili i popili piće, krenuli smo u Zagreb. Kada smo stigli, malo sam razmišljala i u sebi rekla: *MOŽDA JE MAMA IMALA PRAVO!*

Iva Lukačić, 4. d

KREATIVNOST U NAŠOJ ŠKOLI

MOJE NAJLJEPŠE SJEĆANJE

Posljednju godinu sigurno neću pamtitи по lijepome, а низу ružnih trenutaka priključila se i smrt moje prabake Dragice.

Moja prabaka Dragica rodila se davne 1930. godine u blizini Virovitice. U svom je životu preživjela tri moždana udara i za svaki znamo kad je bio i s kakvим posljedicama. Za prvi je udar *kriva* moja mama jer je prabaka doživjela moždani udar kad joj je mama rekla da je trudna s mojim bratom. Posljedica je te vijesti bila ta da je prabaka zaboravila govoriti, pa je morala ići učiteljici kako bi ponovno naučila govoriti. Za moju je mamu to možda bilo i bolje, ali se prabaka dugo mučila s govorom i dugo se nije mogla prisjetiti što želi reći, pa bi samo rekla: *Onda ja kažem...*

Drugi moždani udar dogodio se 2009. godine, ali ne znam točno što mu je prethodilo. Sjećam se samo da je prabaka Dragica teško hodala nakon njega, a tako je bilo i 2005. godine, kad je imala treći, posljednji moždani udar.

Često mislim na svoju prabaku i zelene bombone koje je nudila meni i mome bratu. Mislim i na niz smiješnih i dragih trenutaka koje sam s njom proživjela.

Sjećam se kako sam jednog dana s momom i prabakom išla u vrt vaditi krumpire. Kad smo došle u vrt, rekla sam da ovdje uopće nema krumpira jer nisam znala da rastu ispod zemlje. U tom je vrtu prabaka Dragica radila nekoliko dana prije svoje smrti.

Sjećam se i kako je prabaka imala poljski zahod, pa brat i ja nismo voljeli prolaziti pored jer nije imao ugodan miris.

Prabaka Dragica umrla je 18. studenog 2016. godine dok smo se prisjećali žrtve Vukovara. Moja je mama to prva saznaла kad ju je usred noći išla pitati treba li joj nešto. Shvatila je da prabaka ne diše i pozvala je hitnu pomoć, ali je bilo prekrasno. Napustila nas je u snu.

Nedavno sam bila u kući svoje prabake Dragice. Nje više nema, ali je za mene tamo mnogo lijepih sjećanja u ovom nizu ružnih koja me prate posljednju godinu.

Marta Krasnić, 7. a

KREATIVNOST U NAŠOJ ŠKOLI

Lucija Erhatić (4. c),
karton tisak, *Papiga*

Magdalena Bogović
(4. c), crte po toku i
karakteru, *List*

KREATIVNOST U NAŠOJ ŠKOLI

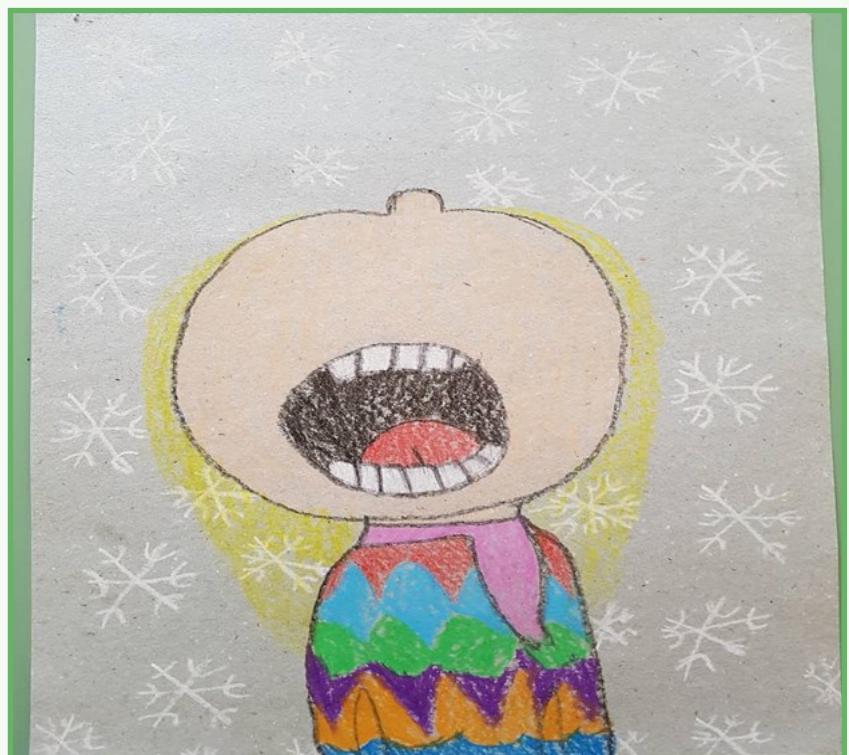

Lucija Erhatić (4. c),
optičko miješanje
boja, Čempres

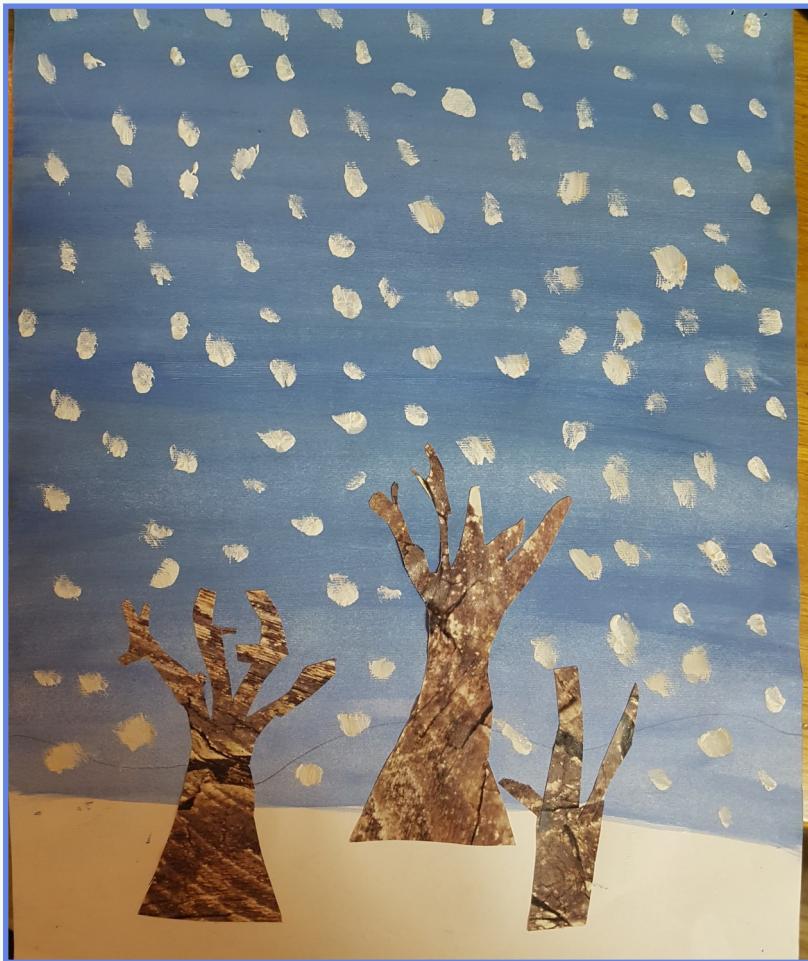
[ ]

[ ]

Korina Kodžoman (2.
b), Hvatanje pahulje

KREATIVNOST U NAŠOJ ŠKOLI

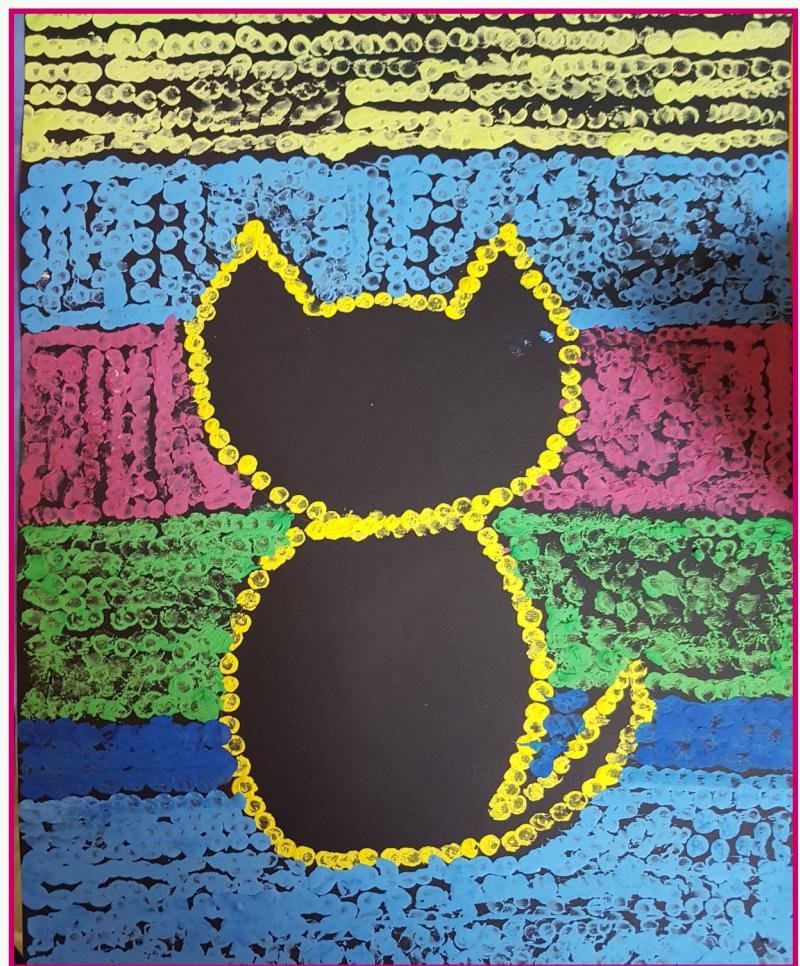
Nika Horvatić, 2. c

[Nika Benc, 2. a]

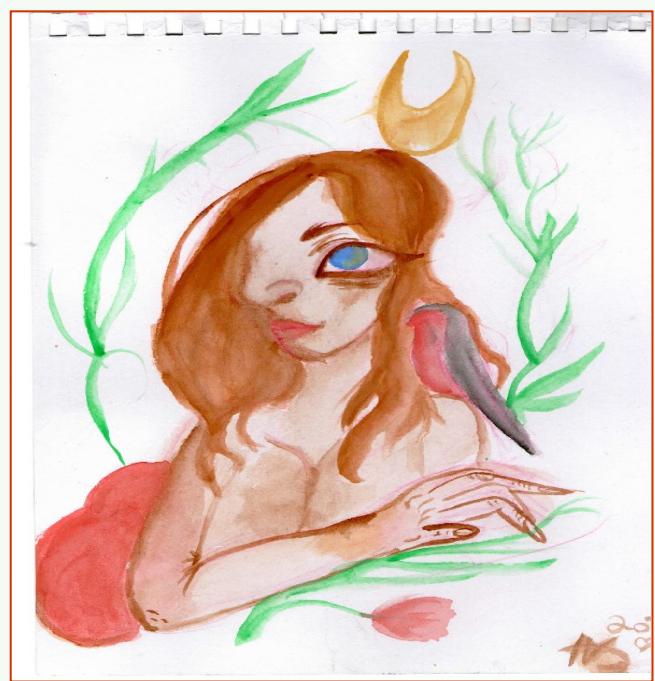
KREATIVNOST U NAŠOJ ŠKOLI

[Laura Kanceljak, 2. c]

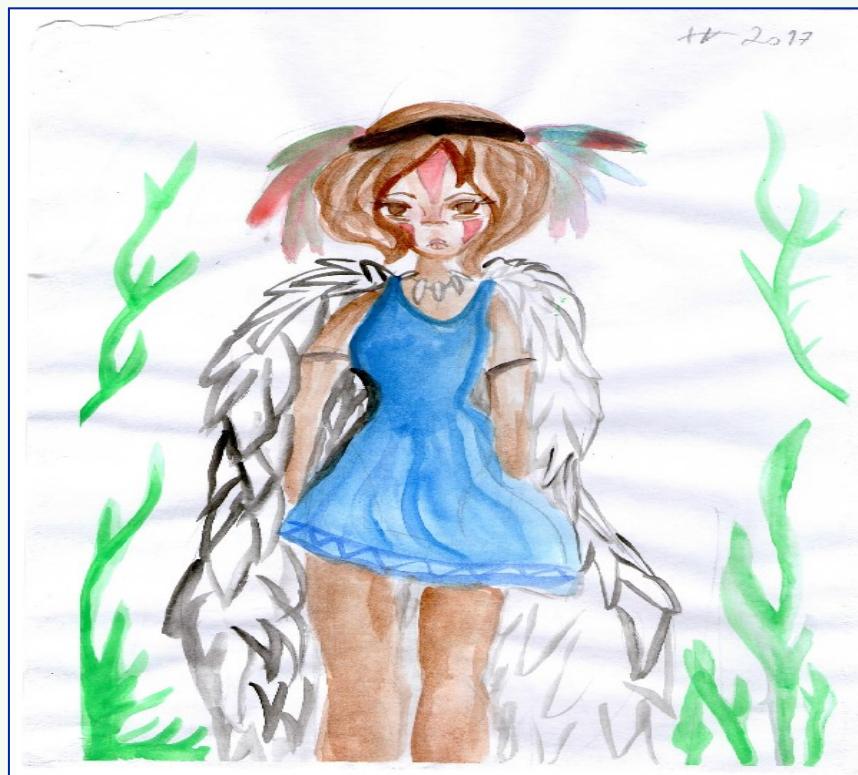

[Noa Kralj (2. a), crte
po toku i karakteru,
olovka, Vuk]

MALENA IZLOŽBA IVONE ŠTEFICE MIHANOVIĆ (5. b)

MALENA IZLOŽBA IVONE ŠTEFICE MIHANOVIĆ (5. b)

KREATIVNOST U NAŠOJ ŠKOLI

Uđe Perica u autobus i pita vozač:

- Koliko imаш godina?
- Sedam.
- Kada bude došao konduktér, reci da imаш šest.
- Zašto?
- Pustit će te besplatno.

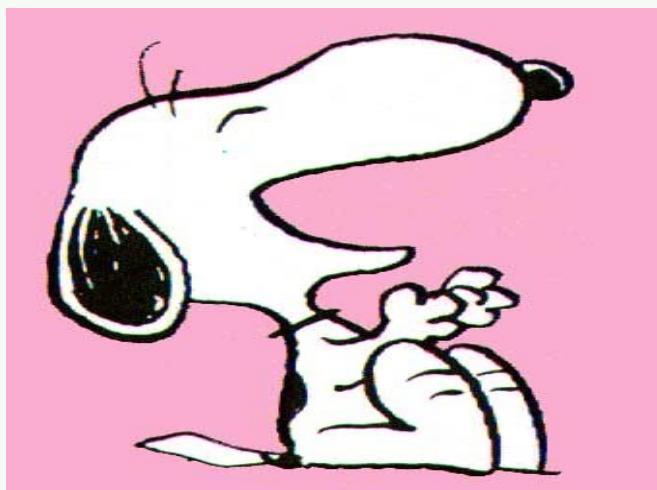
Dolazi konduktér i pita ga:

- Koliko imаш godina?
- Šest!
- A kad puniš sedam?
- Čim izađem iz autobusa!

Vepar i noge
Kako se zove vepar s tri noge?
NEPAR.
A kako se zove vepar sa šest nogu?
ŠESTAR.

Ivica: - Ja sam bio pametno dijete, prohodao sam s deset mjeseci!
Perica: - Ja sam bio još pametniji, mene su nosili do druge godine!

Mali Perica
Pozvao direktor Peričina oca na razgovor:

- Vaš je sin prepisivao od najbolje učenice u razredu.
- Kako možete biti sigurni u to?
- Sigurna sam jer jer je ona u prvom zadatku napisala: Ne znam, a Vaš sin: Ni ja.

Zrinka Galović

List učenika Osnovne škole Bukovac, br.7, svibanj, Zagreb 2017.